

ONSDAG DEN 27. JUNI 2007

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 15.00)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt den 21. juni 2007, for genoptaget.

2. Roaming på offentlige mobiltelefonnet (undertegnelse af retsakt)

Formanden. - Fru kansler Merkel og formand for Det Europæiske Råd, det er mig i dag en stor glæde at kunne byde Dem velkommen til dette ekstraordinære plenarmøde i Europa-Parlamentet.

(Bifald)

Vi venter spændt på Deres beretning om resultaterne af Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007 og om arbejdet og resultaterne under det tyske formandskab. Det er mig også en glæde at kunne byde velkommen til formanden for Kommissionen, hr. Barroso. Hjertelig velkommen, hr. kommissionsformand.

Men før vi går over til forhandlingen om topmødet, er det en glædelig begivenhed at undertegne en vigtig ny EU-forordning sammen med formanden for Det Europæiske Råd. Med vores underskrift under roamingforordningen afslutter vi samtidig et succesfuldt samarbejde i EU-borgernes interesse.

(Problemer med lyden)

Europa lykkes ikke altid med det samme. Men hvis vi er tålmodige, skal det nok lykkes.

Hvad teknologien angår, er der stadigvæk mere, der skal gøres. Kommissionsformanden har ret med hensyn til et teknologiinstitut. Hr. kommissionsformand, vi må gøre fremskridt.

I dag er en god dag for 140 millioner mobiltelefonbrugere i EU. Parlamentet, Rådet og Kommissionen har handlet hurtigt, beslutsomt og effektivt i borgernes interesse. På en rekordtid på blot 11 måneder, fra Kommissionen stillede sit forslag til forordning, træder den nye roamingforordning i kraft i slutningen af denne uge, den 30. juni.

Jeg vil her gerne rette en stor tak til Kommissionen og særligt til kommissær Reding for hendes initiativ, hendes modige forslag og hendes aktive rolle under forhandlingerne.

(Bifald)

Min tak gælder også det tyske formandskab, som erkendte denne beslutnings betydning for EU's borgere og derfor med stort engagement og gode forhandlingsevner arbejdede for en hurtig løsning i Rådet.

Vores ordfører, hr. Rübig, og formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, fru Niebler, fortjener en særlig tak. De styrede denne vanskelige sag sikkert og beslutsomt gennem udvalget og opnåede et glimrende og overbevisende resultat for forbrugerne.

Fra og med i sommer vil mobiltelefonkunder kunne profitere af varigt nedsatte roamingtakster. Øget prisgennemsigtighed og en hurtig og personlig prisoplysning, så snart man passerer grænsen, vil føre til en mere kundevenlig service og prisnedsættelser.

I dag fjerner EU en vigtig hindring for den videre udbygning af den fri bevægelighed for personer i EU. Det er et godt eksempel for et Europa, der står for resultater, for en Union, hvis handling giver borgerne en merværdi, de kan tage og føle på.

Fru rådsformand! Proceduren giver Dem mulighed for at komme med et par bemærkninger om roamingforordningen før Deres hovedberetning.

Angela Merkel, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er ikke alle forordninger, der er lette at forklare, men det er denne her. Hvis man har en mobiltelefon, vil det blive lettere og frem for alt billigere at telefonere fra et europæisk land til et andet i fremtiden. Jeg er helt sikker på, at Europas borgere vil sætte stor pris på det, og derfor bør vi skynde os at undertegne forordningen, hr. formand.

(Bifald)

3. Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007 - Arbejdet under det tyske formandskab (beretning og redegørelser efterfulgt af en forhandling)

Formanden. - Mine damer og herrer! Vi går nu over til forhandlingen om resultatet af Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007. Fru rådsformand, fru kansler Merkel! De vil i dag tale til medlemmerne af Europa-Parlamentet for fjerde gang. Det sætter standarder for alle de kommende formandskaber. Jeg ønsker ikke at foregribe gruppeformændenes og de øvrige parlamentsmedlemmers bemærkninger, men jeg vil gerne takke Dem for Deres gode vilje, Deres tålmodighed, men frem for alt for Deres beslutsomhed, hvad Europa angår. Uden den havde det ikke været muligt at opnå det resultat, der blev opnået på topmødet i Bruxelles. Mange tak, fru kansler Merkel.

(Bifald)

(DE) Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om beretningen fra Det Europæiske Råd og redegørelse fra Kommissionen om Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007 og redegørelse fra Rådet om arbejdet under det tyske formandskab.

Fru rådsformand, fru kansler Merkel! De vil i dag tale til medlemmerne af Europa-Parlamentet for fjerde gang. Det sætter standarder for alle de kommende formandskaber. Jeg ønsker ikke at foregribe gruppeformændenes og de øvrige parlamentsmedlemmers bemærkninger, men jeg vil gerne takke Dem for Deres gode vilje, Deres tålmodighed, men frem for alt for Deres beslutsomhed, hvad Europa angår, uden den havde det ikke været muligt at opnå det resultat, der blev opnået på topmødet i Bruxelles. Mange tak, fru kansler Merkel.

(Bifald)

Fru rådsformand! Jeg vil nu bede Dem om at tale til os.

Angela Merkel, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Blot få dage efter et mindeværdigt rådsmøde vil jeg starte med at tænke tilbage på vores fejring af 50-året for Rom-traktaten i marts i Berlin. Ved den lejlighed mindede vi os selv om, at 50 år med Rom-traktaten, 50 år med fred og frihed, demokrati og retsstatsprincipper i grunden kun er et splitsekund i verdenshistorien. Og om de en dag vil være mere ...

(Problemer med lyden)

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg prøver igen. Kan man høre tolken nu?

Fru rådsformand! Kunne vi prøve igen? Man må have lidt tålmodighed i Europa. Jeg beder Dem have overbærenhed.

Angela Merkel, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Blot få dage efter et mindeværdigt rådsmøde vil jeg starte med at tænke tilbage på vores fejring af 50-året for Rom-traktaten i marts i Berlin. Ved den lejlighed mindede vi os selv om, at 50 år med Rom-traktaten, 50 år med fred og frihed, demokrati og retsstatsprincipper i grunden kun er et splitsekund i verdenshistorien. Og om de en dag vil være mere end det, ved vi ikke.

I forbindelse med fejringen i marts gjorde vi det klart, at intet af det, fred og frihed, demokrati og retsstatsprincipper, intet kan tages for givet. Det må alt sammen styrkes og forsvares igen og igen. Stilstand er ensbetydende med tilbageskridt. Det tager årtier at opbygge tillid, men den kan blive ødelagt på en nat. Ja, på en nat. Enhver splittelse ville bringe Europa hurtigere ud af trit, end mange tror.

Den europæiske integration er kort sagt noget, der skal arbejdes på og sikres igen og igen. Derfor er jeg meget taknemmelig over, at det lykkedes os at opnå netop det med resultatet af det seneste rådsmøde.

Vi har udstukket kursen for et fornyet, fælles grundlag for EU. Vi overvandt stilstanden. I sidste ende ødelagde vi ikke tilliden, vi undgik en splittelse. Resultatet lørdag nat vil give Europa ny fælles energi.

I dag vil jeg ikke se tilbage på de udmarvende forhandlinger i de seneste uger og måneder, for vi ved jo alle kun alt for godt, at udgangspunktet var vanskeligt. På den ene side havde vi de lande, som havde ratificeret forfatningstraktaten og støttede den fuldt ud, og på den anden side de lande, som krævede vidtgående ændringer på grund af kritik fra deres egen befolkning.

Lad os bare være ærlige. Der vil altid være en fare, nemlig en fare for, at lammelsestilstanden og tendensen til splittelse fortsætter. Hvis Det Europæiske Råd ikke havde opnået det ønskede resultat, havde det naturligvis ikke betydet Europas undergang, men det ville uden tvivl have fået nærmest ubeskrivelige følger. Det er derfor af stor betydning, at vi undgik den situation.

Den enighed, der blev opnået i Bruxelles, gør det muligt at bevare substansen i forfatningstraktaten. Jeg tror, at vi i sidste ende er enige om, at resultatet fra Det Europæiske Råds møde er en succes. Det er en succes for Europa, men også en succes for Europa-Parlamentet.

De har altid forsvaret substansen i forfatningstraktaten, og nu kan reformtraktaten træde i kraft før valget til Europa-Parlamentet i 2009. Det er af største vigtighed for alle, som vil stå foran borgerne i EU.

(Bifald)

Med reformtraktaten har vi taget højde for borgernes bekymringer over en formodet europæisk superstat, over at de enkelte nationalstater afgiver for meget identitet. Jeg deler ikke disse bekymringer, men jeg blev nødt til at respektere dem, og det har jeg gjort. Vi besluttede derfor at undlade at nævne statslignende symboler eller betegnelser i reformtraktaten.

Samtidig indebærer reformtraktaten vigtige fremskridt for EU's handleevne. På nogle områder er vi gået videre end EU's forfatningstraktat. Klimabeskyttelse og energisolidaritet er kommet med, de nationale parlamenter bliver inddraget endnu stærkere i udformningen af den nationale europapolitik, kompetencerne mellem EU og medlemsstaterne vil blive afgrænset endnu klarere, det er nu lettere at opfylde forudsætningerne for et øget samarbejde, navnlig om retlige og indre anliggender.

Med reformtraktaten bliver tre væsentlige elementer for Unionens fremtid virkelighed. For det første styrker den EU's handleevne, både ind- og udadtil. Her spiller Unionen som en fælles juridisk person og udvidelsen af beslutningstagningen i Rådet med kvalificeret flertal en rolle. De nye regler om dobbelt flertal, som giver den demografiske faktor større vægt, vil ganske vist først træde i kraft i 2014, altså samtidig med den første slankede udgave af Kommissionen og med en overgangsperiode til 2017, men det bliver virkelighed. Det er et fremskridt for Europa, som ikke kan overvurderes.

Rådets arbejde vil også opnå større kontinuitet med en formand for Det Europæiske Råd og formandskabsholdene, når den nye traktat træder i kraft. Derudover fører reformtraktaten fremskridt i politikkerne med sig, f.eks. med hensyn til EU's optræden udadtil.

En sammenhængende udenrigspolitik, hvor man taler med én stemme, bliver stadig vigtigere for et Europa, som ønsker at gøre sig gældende i verden. Vi vil udnævne Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, han vil lede Rådet (udenrigsanliggender), han vil få støtte fra en europæisk diplomatisk tjeneste, og han vil være medlem af Kommissionen, nemlig som næstformand i Kommissionen. Det er et politisk kvantespring for Europa.

(Bifald)

Også inden for retlige og indre anliggender, et område, som folk er meget interesseret i, bliver der gjort vigtige fremskridt, f.eks. omkring den fælles bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Procedurerne vil også blive fremskyndet væsentligt med den nye beslutningsproces med kvalificeret flertal.

Derudover vil vi kunne tydeliggøre, at overdragelse af kompetencer ikke er en ensrettet vej, ad hvilken EU blot får stadig flere beføjelser, men at der også kan opstå situationer, hvor de enkelte lande kan få beføjelser tilbage, hvis det måtte være påkrævet. Det er et generelt ønske blandt borgerne, at der skal være mere EU på nogle vigtige områder, men også mindre EU på områder, som medlemsstaterne sagtens selv kan klare, og det ønske imødekommer vi.

Reformtraktaten gør også noget andet umisforståelig klart, nemlig at der skal være større nærhed mellem Europa og borgerne. Derfor vil der, som fastlagt i forfatningstraktaten, blive indført et europæisk borgerinitiativ. Der vil ske fremskridt på det sociale område, og der vil komme klare regler inden for forsyningspligtigheder. Desuden vil regeringskonferencen vedtage en selvstændig protokol, hvori tjenesteydelser af almen interesse vil blive påskønnet, og det vil blive præciseret, at medlemsstaterne har en høj grad af frihed på det ikkeøkonomiske område.

Jeg er meget glad for, og det tror jeg, at et flertal af os er enige i, at det også er lykkedes os at finde en løsning vedrørende chartret om grundlæggende rettigheder. Chartret vil styrke borgernes rettigheder i forhold til institutionerne, chartret om grundlæggende rettigheder bliver juridisk bindende, hvilket efter min mening klæder et værdibevidst Europa.

(Bifald)

Vi ved, at Det Forenede Kongerige med sin egen retstradition har valgt at gå egne veje, og det må vi respektere. Men alternativet havde været at begrænse den bindende juridiske karakter for alle, hvilket dog ville have været uacceptabelt for et flertal af medlemsstaterne. Det er derfor godt, at det blev undgået, og jeg tror, at det er holdningen blandt et flertal i Parlamentet.

(Bifald)

Jeg er nu nået til det tredje element, hvor fremskridtene bliver synlige med den nye reformtraktat, nemlig flere rettigheder til parlamenterne. Med traktatreformen vil Europa-Parlamentet i reglen blive en ligeberettiget medlovgiver, og Parlamentet vil i fremtiden vælge formanden for Kommissionen. Samtidig var det vigtigt for mange medlemsstater at styrke de nationale parlamenters rolle yderligere, hvilket vil ske i en ny artikel. Vi blev også enige om at styrke parlamenterne under subsidiaritetkontrollen, men har i den forbindelse respekteret Kommissionens ret til at stille forslag. De enkelte nationale parlamenter vil ikke have vetoret i fremtiden, hvilket også er helt rigtigt, synes jeg.

(Bifald)

Traktatreformen var et af målene for det tyske formandskab. Et andet mål for formandskabet var at nyorientere EU mod det, vi kun kan opnå i fællesskab. For jeg er fuldkommen overbevist om, at vi kun kan opnå håndgribelige fremskridt for borgerne, hvis vi handler i fællesskab og målrettet.

Der vil naturligvis altid være undtagelser, som vi så sent som i forbindelse med Rådets beslutninger. Der vil altid være nye tilfælde, hvor enkelte medlemsstater beslutter, at de ikke ønsker at deltage i bestemte politikker, i hvert fald ikke i første omgang, mens andre går forrest, men i overensstemmelse med traktaterne. Men det er ikke et Europa i to hastigheder. Lad mig sige helt klart, at det giver jeg ikke meget for.

(Bifald)

Det må ikke være målet med vores politik, for så vil vi grave nye grøfter i Europa og svække Europa-Parlamentet. Det er al besværet og alle anstrengelser værd fortsat at søge en fælles vej for alle EU's medlemsstater. Det hedder i et afrikansk ordsprog, at hvis du vil nå hurtigt frem, så gå alene, hvis du vil nå langt, så gå sammen. Jeg tror, at den visdom, der ligger bag den europæiske integrationsidé, er indeholdt i dette afrikanske ordsprog. Kun hvis vi handler i fællesskab og målrettet, kan vi bevare det store, det enestående, som den europæiske integrationsidé har udgjort i mere end 50 år: fred, frihed og retssikkerhed for borgerne i Europa.

Kun hvis vi handler i fællesskab og målrettet, kan vi styrke borgernes rettigheder i EU, f.eks. ved at indarbejde Prüm-aftalen i EU's retlige ramme. Dermed bliver det muligt at styrke politisamarbejdet omkring den grænseoverskridende bekæmpelse af terrorisme, kriminalitet og ulovlig migration til EU. Kun hvis vi handler i fællesskab og målrettet, kan vi øge Europas konkurrenceevne som et sted at etablere virksomhed. Den roamingforordning, vi har undertegnet her i dag, er et eksempel på det. Kun hvis vi handler i fællesskab og målrettet, kan vi tage en af de store udfordringer for menneskeheden op, nemlig faren som følge af klimaforandringerne.

Beslutningerne fra EU's forårstopmøde om en integreret energi- og klimabeskyttelsespolitik er retningsvisende. De var for øvrigt også forudsætningen for, at vi på G8-mødet kunne opnå enighed om, at der er behov for en opfølgende aftale som led i Kyoto-protokollen i De Forenede Nationers regi, og at alle G8-deltagerne har erklæret deres støtte hertil. Det havde ikke været muligt uden EU's forårstopmøde

og støtten fra Europa-Parlamentet. Det er et flot eksempel på, hvordan man værner om europæiske interesser.

(Bifald)

Derfor er det også rigtigt, at klimabeskyttelse nu vil blive medtaget blandt EU's mål i det nye forfatningsudkast. Kun hvis vi handler i fællesskab og målrettet, har vi europæere en chance for at gøre vores anliggender gældende i verden. Det har de topmøder også vist, som vi har afholdt under det tyske formandskab med G8-partnere, som ikke er medlem af EU, nemlig USA, Rusland, Japan og Canada.

Ud over beslutningerne om klimabeskyttelse blev der truffet andre vigtige aftaler på lang sigt på disse topmøder. Vi aftalte med USA og Canada at styrke samarbejdet om regler. Vi aftalte med Rusland at etablere et energivarslingssystem og starte en investeringsdialog. Vi aftalte med Japan at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder bedre.

Alle de institutionelle fremskridt og nyorienteringen af EU er dog kun mulig, hvis vi europæere er bevidst om vores værdier, ja, hvis vi lader disse værdier være en ledetråd for alle vores handlinger. Jeg tror også, at denne ledetråd kan bidrage til at overbevise borgerne om Europa, ved at gøre dem bevidst om vores mål, ved at præcisere, at vi handler i fællesskab i verden på grundlag af vores værdier.

Europa er ikke ensbetydende med at gøre, hvad vi har lyst til. Europa er en forpligtelse til at bidrage til at sikre, at jorden forbliver en beboelig planet, at stadig færre bliver tvunget til at forlade deres hjem på grund af vold eller krig, at sygdomme som aids, malaria og tuberkulose kan bekæmpes med succes. Dermed sluttet kredsen for det tyske formandskab.

Reformtraktaten er nødvendig, så Europa kan holde kursen. Det Europæiske Råd håber, at regeringskonferencen kan indkaldes inden udgangen af juli, og derfor vil jeg i dag gerne bede Dem om at afgive Deres udtalelser så hurtigt som muligt. Ligesom det tyske formandskab ønsker De at kunne sige til vælgerne i valgkampen op til valget til Europa-Parlamentet i 2009, at det er den eneste vej frem for Europa. Og derfor er det godt, at Parlamentet igen og igen engagerer sig i debatten om disse emner og søger en dialog med civilsamfundene, hvilket det vil demonstrere som led i et Agora-arrangement til efteråret.

Som afslutning på det tyske formandskab vil jeg gerne citere den tyske forfatter Peter Prange fra hans bog "Værdier. Fra Plato til pop" igen. Som De måske kan huske, citerede jeg ham i min tale i januar ved formandskabets begyndelse. Han skriver: "Alt, hvad vi europæere nogensinde har afstedkommet, kan vi takke vores indre selvmodsigelser for, den evige splittelse i os selv, det stadige frem og tilbage af meninger og selvmodsigelser, idéer og modsætninger, tese og antitese".

Jeg vil gerne supplere med mine egne ord. Vi kan takke vores evne til at udholde disse indre selvmodsigelser og vores evne til efter utallige krige og uendeligt mange lidelser at få noget så formidabelt til at lykkes som det europæiske fredsværk. Vi, Europas borgere, er sandelig forenet til det bedre. Det er mit ønske, at Europas borgere vil sige om 50 år, i 2057, at dengang i 2007 udstak EU efter udmarvende og nervepirrende diskussioner til sidst den rette kurs. Dengang, i 2007, slog EU ind på den rette vej til en fremgangsrig fremtid. Det var, er og bliver vores mission, vores mission for fremtiden, som Tyskland fortsat vil være fuldt engageret i, også når formandskabet er slut. Tak.

(Stående og vedvarende bifald)

Formanden. - Fru formand for Rådet! Europa-Parlamentets reaktion udtrykker bedre end ord den store opbakning til Deres arbejde. Vi vil også gerne rette en stor tak til de kolleger, som har støttet Dem. Jeg vil også gerne takke kommissionsformand Barroso og bede ham om at tale til os.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen.* - (DE) Tillad mig at lykønske kansler Merkel med det, hun har opnået.

En overordentlig vanskelig opgave er mundet ud i en succes for Europa. Jeg vil gerne i særdeleshed fremhæve den politiske ærgerrighed, som kansleren demonstrerede ved at insistere på en reformtraktat, der giver EU de instrumenter, der er behov for for at tage udfordringerne i det 21. århundrede op.

Kansler Merkel og hele holdet bag det tyske formandskab fortjener stor respekt for at have kæmpet med så stor beslutsomhed for at nå målene og for at have ført forhandlingerne frem til et positivt resultat.

Disse lykønskninger er ikke kun møntet på resultatet af Det Europæiske Råds møde i juni, men også på alle de positive resultater, det tyske formandskab har opnået i de seneste seks måneder.

(Bifald)

(EN) Vi kan ærligt sige, at Europa er på fuldstændig rette spor.

Jeg synes, at det er gavnligt at huske på, hvor vi var for kort tid siden. Lad mig gå ud over sidste uges hændelser og se tilbage på de seneste to år. For godt et år siden vedtog Kommissionen en praksis, som jeg kaldte en tostrengt praksis. Den første streng gik ud på, at EU skulle bruge de nuværende traktater mere effektivt til at give Europas borgere resultater. Det har vi gjort, f.eks. gennem vores pakke med foranstaltninger vedrørende energi og klimaændring, gennem vores fokus på innovation, gennem vores indsats på området for bureaukrati og gennem lovgivning, som giver forbrugerne praktiske fordele, f.eks. den foreslåede lovgivning om roaming, som blev underskrevet her i dag. Jeg vil gerne takke Parlamentet for dets støtte til disse initiativer.

Den anden streng var at vende tilbage til processen med traktatreform. Det er grunden til, at vi støttede idéen om Berlin-erklæringen. Det var et stort øjeblik at genbekræfte vores interesser og værdier i det 21. århundrede. Jeg mener, at drøftelsen om Berlin-erklæringen var et vigtigt tidspunkt til at samle den nødvendige støtte, som gjorde det muligt at få gode resultater på det seneste rådsmøde.

Vi er derfor stolte af at kunne sige, at den vej, vi har foreslået i løbet af Rådets forskellige formandskaber, blev fulgt. Hvordan var det muligt? Fordi den tostrengede praksis var den rette praksis. Vi kan ikke give vores borgere indtryk af, at vi blot taler om institutioner. Vi skal fokusere på at give vores borgere praktiske resultater, og regeringer og borgere vil få tillid til at håndtere undertiden meget vanskelige institutionelle spørgsmål, hvis de har tillid til, at institutionerne kan imødekomme de europæiske borgeres bekymringer med hensyn til vækst og beskæftigelse og Europas nye dagsorden om energi, klimaændring og sikkerhed.

Den seneste Eurobarometer-undersøgelse er opmuntrende og viser støtte til EU-medlemskab, og de opfattede fordele ved et medlemskab er forbedret markant i de seneste 2-3 år. Rent faktisk er undersøgelsen den bedste med hensyn til EU-støtte siden 1994. Derfor har vi gjort - og bør vi gøre - alt for ikke at gå glip af muligheden for at styrke forpligtelsen til dette store europæiske projekt, nu hvor vi er 27 medlemsstater og knap 500 millioner borgere.

Lad mig være ærlig med hensyn til Rådets resultater. Når vi tænker på de forestående udfordringer, mener jeg, at resultaterne virkelig er fremragende. I dag i Parlamentet er tiden kommet til at fremhæve dette punkt. Vi må ikke glemme, at udgangspunktet, inden dette Råd tiltrådte, var en deling mellem 18 medlemsstater, som havde korrigeret forfatningstraktaten, og ni medlemsstater havde ikke underskrevet den, og heraf sagde to direkte nej til forfatningstraktaten efter en folkeafstemning. Nu bakker alle 27 medlemsstater op om et fælles mandat til en reformtraktat.

Det, at vi har fået en aftale på plads, er allerede et fremragende politisk resultat, og vi bør være taknemmelige for, at alle regeringerne har været villige til at indgå et kompromis. Nu bør vi glæde os til ratifikationsprocessen som et stort øjeblik med solidaritet og enhed i Europa og som en historisk mulighed for at konsolidere det udvidede EU. Samtidig vil fremskridtene fra Nice-traktaten sikre et EU, der har større handleevne til at producere resultater.

For at være ærlig vil reformtraktaten formentlig ikke være et eksempel på den fineste poesi, men jeg er ikke i tvivl om, at den vil være et meget godt eksempel på fortrinlig prosa, hvis den er fokuseret præcis på EU-institutionernes handleevne.

Jeg sagde tidligere foran Rådet, at vi virkelig havde brug for at styrke EU's handleevne. Jeg tror, at reformtraktaten vil give EU vigtige fremskridt og vil styrke dets handleevne. Først og fremmest vil EU være fuldt konsolideret, idet den overvinder søjlestrukturen og får en enkelt personlighed. Hvad angår handleevne på dette område, vil jeg især gerne understrege tre specifikke forhold.

For det første er de væsentligste fremskridt på området for retlige og indre anliggender. Der er over 40 nye tilfælde af beslutningstagning med kvalificeret flertal i reformtraktaten. De omfatter kontrol ved de ydre grænser, asyl, migration, strafferet og politisamarbejde. Traktaten vil også indarbejde disse områder fuldstændig i EU's beslutningsprocedure. Det er faktisk "fællesskabsovertagelsen" af den tredje søjle. Det er en grundlæggende reform, som vil skabe et egentligt område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa, og den vil være en prioritet for resten af denne Kommissions mandat. EU har brug for den

effektivitet, som en større grad af beslutningstagning med kvalificeret flertal medfører. Det nytter ikke noget at have de rette politikker, hvis de bliver vedtaget flere år for sent.

For det andet giver reformtraktaten nye muligheder og underbygger retsgrundlaget, så vi kan tage fat på udfordringerne med energipolitikken og klimaændring. Kommissionen er navnlig meget tilfreds med solidaritetsklausulen for energisikkerhed og enighed om at tilføje bekæmpelsen af klimaændring til traktaten. Energisikkerhed og klimaændring er nu hovedprioriteter for EU. Det er rigtigt, at dette afspejles i traktaterne.

For det tredje vil reformtraktaten fremme EU's samhørighed med hensyn til de eksterne anliggender. I det 21. århundrede er det kun ved at kombinere vores medlemsstaters og vores institutioners kræfter, at vi kan konkurrere med andre førende magtthavere. Vores velstand, frihed og sikkerhed afhænger af evnen til at konkurrere globalt, kapaciteten til at fremme vores interesser og værdier. Europa vil i stigende grad tale med en stemme i diplomatiske, sikkerhedsmæssige og forsvarsmæssige spørgsmål, i støttetildeling samt i udvikling og vil som sådan være bedre rustet til at forsvare vores værdier og interesser i verdenspolitikken. Vi vil have betingelserne og instrumenterne til at forme globaliseringen, og vi kan ikke lade sådan en historisk mulighed glide os af hænde.

Men reformtraktaten tog også fat på andre punkter, nemlig ansvarlighed og demokratisk legitimitet. Med reformtraktaten styrker EU sin ansvarlighed og demokratiske legitimitet. Igen vil jeg gerne fremhæve tre tilfælde, hvor der er en klar forbedring i forhold til Nice-traktaten.

For det første vil Europa-Parlamentet i højere grad deltage i EU's lovgivningsproces som følge af en stigning i den fælles beslutningsprocedure. I henhold til den nye traktat bliver langt størstedelen af EU's lovgivning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i forening under fuldstændig hensyntagen til Kommissionens initiativret.

For det andet vil de nationale parlamenter blive mere involveret i EU's virke. Det handler om solidaritet, og vi går ind for solidaritet. Den nye traktat vil ændre protokollen om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Denne Kommission har altid bifaldet, at de nationale parlamenter får en større rolle. Men Kommissionen har også gjort det klart, at de nationale parlaments inddragelse i en kritisk gennemgang af nærhedsprincippet ikke bør underminere det væsentlige ved, hvordan EU arbejder.

Først og fremmest skal enhver ny procedure om nærhed respektere fællesskabsmetoden og Kommissionens initiativret.

For det andet bør Europa-Parlamentet og Rådet være sidestillet. Endelig bør tærsklerne for flertal stige for at afspejle procedurens betydning.

Det er lykkedes os at sikre alle vores krav og som sådan bevare EU's institutionelle balance, mens vi samtidig styrker kontrollen med nærhedsprincippet.

For det tredje, og efter min mening, er det vigtigste punkt, at reformtraktaten giver chartret om grundlæggende rettigheder retskraft. Det, at chartret er juridisk bindende, er et stærkt symbol på de kraftige bånd mellem EU og EU-borgerne. Det er også et meget godt signal og symbol, at vi har forpligtet os til de grundlæggende rettigheder. Vi kan ikke fremme de grundlæggende rettigheder i hele verden og sige, at vi ikke mener, at de skal være bindende inden for EU's grænser.

(Bifald)

Chartret er ikke og har aldrig været tilsigtet at være et charter om EU-institutionernes rettigheder, som står over medlemsstaternes. Chartret er for EU-borgerne, og borgernes rettigheder over for enhver magt, som kan begrænse de rettigheder. Chartret vil være en sikring for såvel EU-borgerne som de nationale institutioner og vil være en central del af kontrolsystemet i vores lovbaserede EU, fordi det netop adskiller os fra mange andre projekter: Vi er et EU baseret på lov.

Jeg har altid sagt, at et skridt tilbage fra det nuværende *acquis* vil være uacceptabelt. Det er særlig vigtigt for det indre marked. Rådets resultater var udelukkende positive efter Kommissionens mening, især ud fra Kommissionens kompetencemæssige synspunkt. Protokollerne om tjenesteydelser af almindelig interesse og om det indre marked og konkurrence, som begge er foreslået af Kommissionen, sikrer, at det indre marked fungerer på en rimelig og lige måde, mens de samtidig respekterer nogle medlemsstaters berettigede bekymringer.

Inden min konklusion vil jeg gerne advare imod fristelsen til at indgå en forvildet alliance mellem dem, som er imod et politisk Europa, og dem, som er imod det indre marked. Til dem, som støtter et åbent og globalt Europa, vil jeg sige, at det kun er muligt, hvis de støtter politisk integration. Uden politiske beføjelser vil Europa aldrig kunne forme globaliseringen og forsvare dets interesser og værdier i verden. Europa vil aldrig kunne forsvare sin forpligtelse til en åben økonomi og til åbne samfund.

(Bifald)

Til dem, der accepterer et stærkt politisk Europa, men som ikke er så begejstrede for økonomisk integration, vil jeg sige, at de kun får det stærke politiske Europa, hvis de støtter det indre marked og økonomisk integration.

(Bifald)

Vi kan ikke forsvare det europæiske projekt ved at angribe det indre marked og prøve at fragmentere det, som har været et af de største resultater for vores integration i Europa.

Efter Det Europæiske Råds succes er der nu to afgørende faser forude. Først skal vi afslutte regeringskonferencen og underskrive reformtraktaten. Regeringskonferencen begynder næste måned, og det portugisiske formandskab agter at slutte den i oktober. Det er jeg fuldt ud tilhænger af. Medlemsstaterne skal derefter ratificere traktaten, og i mellemtiden skal vi forklare den europæiske offentlighed, hvorfor denne traktat er et nødvendigt og positivt skridt fremad. En sådan beretning vil være en central del af Kommissionens udtalelse forud for regeringskonferencen. Jeg ved også, at Parlamentet allerede arbejder hårdt på sin udtalelse.

Jeg håber virkelig, at Europa-Parlamentet og Kommissionen fortsat kan arbejde tæt sammen om at sprede budskabet om, at reformen er uundværlig for at imødekomme det 21. århundredes udfordringer og give Europas borgere de bedste resultater. Jeg mener, at Europas borgere er de personer, som virkelig vil få størst gavn af reformtraktaten.

(Bifald)

Formanden. - Mange tak, hr. Barroso, for Deres tale og store engagement.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, fru Merkel, hr. Barroso, mine damer og herrer! "En tiger i tanken!" Dette udtryk kunne beskrive den situation, Europa har oplevet de seneste måneder. Det er umiskendeligt, og det skyldes det tyske formandskab for Unionen. Jeg vil gerne benytte lejligheden til i særlig grad at komplimentere forbundskansler og rådsformand Angela Merkel og hendes regering.

Det tyske formandskabs resultater taler for sig selv. De flotte resultater har ændret stemningen i EU. Fra sortsyn og pessimisme til fornyet tillid, og følelsen af magtesløshed over for globaliseringens udfordringer viger for tiltro til en virkningsfuld, ambitiøs, realistisk og beslutsom politisk indsats.

Den integrerede energi- og klimapolitik var et første afgørende og positivt signal. De anslog tonen ved at overbevise Unionens stats- og regeringschefer om, at der må vedtages ambitiøse målsætninger, hvad angår vedvarende energi og CO2 frem til 2020, og at der må sættes ind over for klimaændringerne. Under G8-mødet i Heiligendamm stod Europa sammen og kunne notere de første fremskridt i indsatsen for at få USA til at ændre holdning. Der skal ikke herske tvivl om, at meget står tilbage og skal gøres på dette felt. Men vi viste europæerne og vores partnere, at når Europa er forenet, er vi rent faktisk i stand til at påvirke og ansøre.

Det tyske formandskab har også opnået positive resultater med hensyn til vores strategiske forbindelser med USA, hvad enten det drejer sig om at behandle landet som en højt prioriteret partner, sætte mere fart på processen med at etablere et transatlantisk marked eller konkretisere *open sky*-aftalen.

Forbindelserne mellem Europa og Rusland har også stået centralt i Deres formandskab, fru Merkel. Da De under mødet i Samara formåede at gøre det klart for hr. Putin, hvor vores grænser går, og på hvilket grundlag vi kan og bør samarbejde, skabte De også på dette område fremskridt for Europa.

Det tyske formandskab har også været meget aktivt på det ømtålelige område, der drejer sig om retlige og indre anliggender. Jeg vil gerne rette en varm tak til indenrigsminister Wolfgang Schäuble, som med stor effektivitet har samarbejdet med Europa-Parlamentet om alle disse emner.

Der er også grund til at complimentere for de fremskridt, der er gjort på andre, måske mindre iøjnefaldende, men for borgerne mere håndgribelige områder. Det er fremskridt, som har været nævnt flere gange i de seneste dage, såsom reduktion af roaming-omkostningerne, graduering på frivilligt grundlag, hvad angår landbrugsområdet, fiskeri, miljø, osv. Der er gjort åbenlyse fremskridt på alle disse områder i de seneste seks måneder, hvilket er en ikke ubetydelig bedrift.

Afslutningsvis vil jeg nævne den aftale, der blev indgået ud på de små timer, sidste lørdag, om reformen af traktaten for Europa. Jeg skal ikke gentage, hvor vanskelig en opgave det har været, blot beklage nogle bemærkninger, som, når jeg skal sige min ærlige mening, ikke er berettigede, set i lyset af de ofre, europæerne har ydet de sidste 50 år for at sikre indbyrdes fred og forsoning imellem os alle.

(Bifald)

Jeg holder fast ved det håb, der er skabt med kompromiset i Bruxelles om den institutionelle fornyelse. Alle vil vide, at dette ikke er ensbetydende med, at min gruppe, og navnlig PPE-fløjen, finder det nye traktatudkast fuldt tilfredsstillende. Vi savner de europæiske symboler, titlen som udenrigsminister og afgørelser truffet med kort frist ved dobbelt flertal. Men politik, og ikke mindst europæisk politik, er kompromisets kunst. Det er en god aftale, det tyske formandskab har opnået ved fælles indsats, og vi vil støtte den.

Takket være Dem, fru Merkel, og takket være Deres land samt de 27 medlemsstaters gode vilje, har de seneste seks måneder været særdeles positive for den europæiske integration. Tak for Deres indsats.

(Bifald)

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, fru formand for Rådet, mine damer og herrer! Det tyske formandskab har været en succes, det tyske formandskab har sat nye standarder. Det sagde formanden ved forhandlingens start, og, fru kansler, den tyske regerings tilstedeværelse og dens medlemmers kompetence, navnlig dem fra Tysklands Socialdemokratiske Parti, har efterladt et varigt indtryk.

På topmødet i sidste weekend blev der opnået mindre, end vi havde ønsket, men der blev opnået en del. Det var ikke et ubetydeligt fremskridt, der blev gjort sidste weekend, det var et betydningsfuldt fremskridt. Vi har taget mange vigtige skridt fremad, og meget af det, De har redegjort for, og som kommissionsformanden har beskrevet, var noget, som Europa-Parlamentet har stillet krav om.

Jeg vil gerne forklare, hvorfor det er et godt varsel, at De stod fast i disse forhandlinger. Meget fandt sted bag lukkede døre, men vores møde er offentligt. Derfor vil jeg gerne sige, at jeg har erfaret, at De i nattens løb forklarede, at hvis der ikke blev opnået enstemmighed, så ville De indkalde en regeringskonference med kvalificeret flertal, og så ville det komme til en kampafstemning. Da denne secessionens ånd - som nogen i Europa ønsker at støtte - gik gennem rummet, holdt De hovedet koldt, rejste Dem og sagde, at landene måtte lægge kortene på bordet. Så gav nogle efter, og så fik vi det enstemmige resultat. Det forklarer, hvordan De førte forhandlingerne frem til så succesfuld en afslutning i sidste weekend.

(Bifald)

Til dem, der kun ønsker at varetage deres egne interesser i Europa, der kun ønsker at appellere til nationale interesser, vil jeg gerne sige, som Deres forgænger på kanslerposten, Konrad Adenauer, gjorde det med sin karakteristiske ligefremhed: Jeg skal ikke slagte den ko, jeg gerne vil malke. Han havde ret, og det gælder stadigvæk for EU den dag i dag.

(Bifald)

Vi har gjort vigtige fremskridt. Europa er nu langt mere gennemskueligt. Der er gennemskuelighed i Kommissionen og i Parlamentet, men ikke i Rådet. Vi taler om, at Europa befinder sig i en krise, men sidste weekend viste med al tydelighed, at det ikke er EU's institutioner, der befinder sig i en krise, men frem for alt regeringerne i EU's medlemsstater.

(Bifald)

Fru kansler! Jeg taler her ikke om alle regeringer, men blot nogle af dem. Jeg vil gerne takke de stats- eller regeringschefer, som kæmpede på vores side, nemlig Romano Prodi, Guy Verhofstadt, Jean-Claude Juncker og Dem, som sagde, at vi ønsker den europæiske samling, fordi der ikke findes noget alternativ.

Der var andre regeringer, som ikke ville være med, som ønskede noget andet. Den polske regering - ikke det polske folk, som til forskel fra sin regering går ind for Europa - bør huske på, at man i den polske historie havde et *liberum veto*. Den polske lavedelsforsamling kunne kun træffe beslutninger, hvis der var enstemmighed. *Liberum veto* blev bl.a. det polske kongeriges undergang.

Dette *liberum veto* skal ikke overføres til EU, for vi ønsker ikke, at det skal blive vores undergang, og vi vil ikke tillade, at EU bliver ledt ind på en vej, som den ikke behøver at følge. Europa og EU er en idé. Det er en idé om at overvinde fortidens uvæsen og fjendskab gennem europæisk integration. Vi vil ikke tillade, at fortidens fjendskab bliver genoplivet af en håndfuld personer, og at den europæiske idé bliver ødelagt. Netop det forhindrede De sidste weekend, og det siger vi Dem tak for.

(Kraftigt og vedvarende bifald)

Jeg vil nu gerne sige et par ord om et foruroligende øjeblik under disse forhandlinger. Fru kansler, vores generation, uanset hvilken del af Tyskland vi stammer fra, har en forpligtelse, som vi og alle demokratiske politikere i vores land forsøger at leve op til, nemlig at drage de rigtige konklusioner af vores lands fejltagelser og de forbrydelser, der er blevet begået i vores folks navn. Den rigtige konklusion, som vi tyskere har draget, var at forankre et genforenet Tyskland i EU, at gøre det til en del af et integreret verdenssamfund, for at sikre, at fortidens fejltagelser aldrig vil gentage sig. Det er vores pligt, det arbejder vi på i fællesskab, hvad enten vi er socialdemokrater, kristelige demokrater, liberale eller grønne. Det er vores fælles forpligtelse, vores fælles opgave, som vi tyskere - det siger jeg som medlem af dette internationale parlament - efter min mening må leve op til. Derfor har vi også ret til at sige, at de, der ønsker at benytte dødsopfrene fra Anden Verdenskrig til at opnå flere stemmer i Ministerrådet, har misforstået, hvad europæisk politik drejer sig om, og skal afvises på stedet.

(Kraftigt og vedvarende bifald)

Fru rådsformand! De sagde, at Europa-Parlamentet var den store vinder af denne runde. Vi er de store vindere, fordi vi vil handle. Rådet vil fortsat blokere sig selv med sine besynderlige afstemningsmetoder. Hjertelig tillykke! Når der er taget hensyn til vores flertal både under første- og andenbehandlingen, vil vi være den bestemmende kraft i EU, som vi har været i forbindelse med roamingforordningen, Reach og direktivet om tjenesteydelser. De har netop undertegnet den med det europæiske flag i baggrunden. I 2057 er det proeuropæerne, folk vil huske, og ikke dem, som ønskede at opholde denne idé, som ikke kan stoppes.

Tak til det tyske formandskab, tak for besøget og det gode samarbejde. Til sidst skal der også lyde en tak til Wilhelm Schönfelder, som sidder ved siden af Dem og som har repræsenteret Forbundsrepublikken Tyskland på så glimrende vis gennem alle årene.

(Bifald)

Formanden. - Mange tak, hr. Schulz. Hvis formanden for Parlamentet måtte udtale sig positivt herom, ville han allerede have gjort det.

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. - *(EN)* Hr. formand! Tillykke med, at der er givet grønt lys til Europa, og med en flot arv efter Deres lederskab, fru formand for Rådet.

Handling i forbindelse med klimaændring og energisikkerhed har gjort Deres formandskab bemærkelsesværdigt. Det, at De har sikret enighed om en reform af vores EU, har gjort det til et stort formandskab.

Joseph Conrad bemærkede engang følgende: "At være kvinde er et frygteligt vanskeligt job, eftersom det hovedsageligt består i at omgås mænd".

(Munterhed)

Ingen steder har det været mere sandt end i Rådet, hvor mange af Deres modparter syntes opsat på at begrave reformtraktaten. Det er en hyldest til Deres viljestyrke, at De overbeviste, snakkede godt for og tilrådede til at opnå enighed, hvor intet syntes muligt.

Hvem ville have troet i månederne efter folkeafstemningerne i 2005, at en institutionel reform stadig var inden for rækkevidde, og at Europas ledere ville indse, at der var behov for fælles handling i forbindelse med energisikkerhed, klimaændring og udenrigspolitik, eller at de skulle opgive kravet om enstemmighed i Rådet til fordel for beslutningstagning med kvalificeret flertal på 36 nye politikområder?

Vi er også glade for, at De anerkendte Europas voksende politiske pluralisme ved at give Parlamentet tre repræsentanter på den kommende regeringskonference. Kombineret med at underkaste retlige og indre anliggender for parlamentarisk kontrol beviser dette, at det europæiske demokrati er blevet myndigt, og at Parlamentet nu er en ligestillet ledelsesmæssig partner.

At opnå enighed havde dog en pris, og prisen var ikke kun en undtagelse her og en mulighed for ikkedeltagelse der. Det egentlige offer var idealismen: At miste EU's symboler og erstatte forfatningstraktatens forholdsvis enkelthed med bureaukratisk uigennemskuelighed er en skam.

Det resulterede i, at den nye reformtraktat lyder som vejledningen til at bygge en japansk pagode, der er oversat til engelsk af en kinesisk mellemmand.

(Munterhed og bifald)

Hvad angår indholdet, vil problemet være detaljerne. Deres tendens til at spille den gode fe betyder desværre, at nejsigerne - *die Verfassungsfeinde heissen sie immer noch in Bayern* - blev belønnet i forhold til deres negativitet, mens forfatningens tilhængere - det stille flertal - fik ganske lidt for at støtte forfatningen, som alle medlemsstaterne underskrev i Rom.

(Bifald)

Og så slog franskmændene og hollænderne til igen med et hib til de fair og åbne markeder. De fuldstændige konsekvenser af de britiske og polske undtagelser fra chartret om grundlæggende rettigheder kender vi ikke endnu. For ALDE-Gruppen er det helt utroligt, at en britisk premierminister fratager de britiske borgere de rettigheder, som gjorde hans land respekteret - og som andre borgere nu sikres - for at lefle for den kulørte presse.

(Kraftigt bifald)

Kun tiden vil vise, om tekstens ændringer er kosmetiske eller et storstilet angreb på Europas grundlæggende borgerlige værdier og markedsværdier. Politik er dog altid et spørgsmål om *bricolage*.

Selv om resultatet ikke er fejlfrit, er det bygningsværk, som De har bygget, solidt. Taget bør ikke lække, så længe byggestenene i form af fremskridt bliver cementeret af en mørtel i form af beslutsomhed.

Lad os minde de nationale ledere om her og nu, at Europa kræver, at de både skal give og tage. Indtil de beslutter sig for at samarbejde fuldt ud, bliver EU aldrig egnet til dets formål.

Seks måneder er lige kort tid nok til at få en EU-formand til at stråle. Som den leder, der gav os løftet om en fast formand, var Deres periode dog mindeværdig. Hvem anden kan prale af at løsne op for hårdknuden i Rådet og befri os fra den virkelig ildesete søjlestruktur? Hvem anden kan tage æren for at skabe en europæisk diplomatisk tjeneste og en højtstående repræsentant til at forstærke vores rolle på verdensscenen, og hvem anden har opnået så meget uden handling, som var *hart aber herzlich*?

Det portugisiske formandskab må udnytte øjeblikket til at sikre, at den fremtidige udvikling ikke bliver styret af begivenheder uden for vores kontinent, men af intern idealisme i overensstemmelse med EU's gode tradition.

(Bifald)

Cristiana Muscardini, for UEN-Gruppen. - *(IT)* Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om den socialdemokratiske formands næsten maniske holdning til den demokratisk valgte polske regering risikerer at overskygge denne glædens dag en smule, hvor vi med alles gode vilje nåede frem til en aftale, vil jeg navnlig gerne lykønske fru Merkel med hendes indsats. Hende vil vi alle gerne rette en varm og dybtfølt tak til.

Det er rådsformandens fortjeneste, at der er blevet sat skub i EU-institutionerne igen, og her i Parlamentet vil vi også gerne give udtryk for vores tilfredshed med præsident Sarkozys mæglingsindsats i de seneste par dage.

Som tidligere medlem af Det Europæiske Konvent vil jeg gerne understrege nogle aspekter, som vi stadig er modstandere af, nemlig en reduktion af Kommissionens sammensætning, et charter om rettigheder uden nogen grundlæggende rettigheder for familien og børnene, den manglende henvisning til vores rødder og den manglende medtagelse af de symboler, der hidtil har identificeret EU. Flaget,

hymnen og mottoet har symbolsk værdi for vores medborgere, og det er farligt at fjerne dem i en tid, hvor indvandringen er omfattende, og hvor vi mister vores kerneværdier.

EU er ikke en stat og skal heller ikke være det. EU er et fællesskab af stater, som kræver nogle synlige symboler, der repræsenterer det. Hvis man adskiller socialpolitikken fra handelspolitikken og den monetære politik, forværres risikoen for et Europa, der - ligesom i de tidligere traktater - beskæftiger sig med vinduesviskere til traktorer, men som ikke er i stand til at spille en afgørende rolle, når det gælder om at skabe større fremgang både i og uden for EU.

Jeg bifalder de øgede beføjelser til Europa-Parlamentet, som skal gøre borgerne og politikerne i stand til at forsvare de nationale og regionale traditioner og til at forene dem med den mere omfattende vestlige kultur. Rets- og straffesamarbejdet skal føre til en harmonisering af de tidsmæssige aspekter af retssagerne og til en fjernelse af nedsatte straffe for alvorlige forbrydelser mod sikkerheden.

Det er tvungende nødvendigt med en indvandringspolitik, for vi må ikke overlade EU's Middelhavslande til sig selv. Derfor bifalder vi styrkelsen af Frontex. At styrke forbindelserne mellem EU og Afrika er ensbetydende med at bekæmpe fattigdommen, terrororganisationerne og den stadig mere bekymrende synergieffekt mellem den islamiske radikalisme i Iran og Hizbollah, som truer både det moderate, sekulære islam og Vesten.

Derfor vil vi gerne takke Dem for de resultater, De har opnået, fru Merkel, og vi vil gerne gentage vores opfordring til Dem om, at det i dag også er nødvendigt med et charter om pligter, eftersom rettigheder og pligter ikke kan adskilles!

Daniel Cohn-Bendit, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Jeg beklager hr. Pöttering, men det er bare mig!

(*Munterhed*)

Hr. formand, fru formand for Rådet, mine damer og herrer! Resultatet er o.k., det er endog rigtig godt. Uden omsvøb vil jeg sige, at det tyske formandskab har formået at fremme Europa med alle, som ønskede at fremme Europa. Teksten er god, men musikken var rædselsfuld. Den kunne man slet ikke holde ud at lytte til.

Jeg kan konstatere, at borgerne på den ene side er beroliget over, at Europa kan handle og træffe beslutninger, men på den anden side er borgerne i Europa blevet holdt ude af denne proces, og dette er ikke holdbart på længere sigt. Vi kan ikke opbygge Europa, uden at borgerne er med til at skabe opbygningsprocessen. Hvis vi fortsætter på denne måde, vil det hele bryde ligesom mange af vores barnedrømme.

For at blive i dette billede er det et faktum, at Europa oplever en midtvejskrise i øjeblikket. Takket være en håndfuld menneskers meget smarte manøvrer er det på en eller anden måde lykkedes os at få succes. Hvis man tilfældigvis opholder sig i Frankrig, får man indtryk af, at det kun var Sarkozy, der var til stede og ingen andre. Det er rart at høre, at bifaldsytringerne fordeles mere bredt i dag.

En helt anden ting er, at der er sket noget, som vi grønne ikke kan acceptere, og som vi vil argumentere imod herfra og til dommedag. Man kan ikke bare melde sig ud af et charter om grundlæggende rettigheder. Enten har vi et eller også har vi ikke. Men det er nu absurd, når vi siger, at vi har et charter om grundlæggende rettigheder med fælles værdier, som gælder dér, hvor de gælder, og som ikke gælder dér, hvor de ikke gælder. Så går vi til hr. Putin og siger, at vi er et værdifællesskab! Og hr. Putin og kineserne vil dertil svare, at dette gælder undtagen dér, hvor I ikke er det! Det går simpelthen ikke!

(*Bifald*)

I de kommende år ønsker vi en proces, som gør charter om grundlæggende rettigheder til en del af EU. Enhver britisk og enhver polsk borger skal have de samme rettigheder som alle andre europæiske borgere. Hvis dette ikke er tilfældet, tilbyder vi den pågældende stat et privilegeret partnerskab. Med Europa er du enten *in* eller *out*. Lad os stoppe dette sludder og vrøvl!

Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi står over for nogle udfordringer, som vi ikke kan mestre på nationalt plan. Og disse nationale sange, som synges på topmøderne, forgifter vores planer. Hver stat skal gennem sin regering beslutte, om den vil være med om bord. Det gode ved denne traktat er, at der på et tidspunkt vil være en tilbagetrædelsesklause. Vi er ikke tvunget til at forblive sammen for altid. Den, der ikke ønsker at være med, behøver ikke at være det. Et mindretals tyrani ved hjælp af vetoet er det mest udemokratiske, der findes.

Derfor, fru rådsformand, var det unægtelig imponerende, hvordan De som kvinde håndterede situationen over for machofyre som hr. Blair. Jeg taler ikke kun om tvillingerne, fordi det var hr. Blair, som amputerede vores projekt. Selv om alt allerede var underskrevet og forseglet, kom han tilbage og sagde: Jeg kan ikke. En af de få ting, jeg har lært i politik, er, at når noget først er underskrevet, er der ingen vej tilbage. Desuden er de spørgsmål, der herskede uenighed om, allerede blevet løst på konventet, hvilket også indbefatter indholdet af chartret om grundlæggende rettigheder. Enhver, som trækker sig i forhold til dette, viser, at han ikke tager Europa alvorligt. Det mest tragiske og triste aspekt ved alt dette er, at der findes regeringer, som ikke tager Europa seriøst.

De har ret i, hr. Schulz, at de vil malke Europa og samtidig spise den ko, som de sælger. Det kan vi ikke tolerere, og derfor vil vi grønne tage initiativ til en kampagne, som hedder: *We want our rights back!*

(Livligt bifald)

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. - (FR) Hr. formand, fru Merkel, hr. Barroso! Min gruppe får senere lejlighed til at komme nærmere ind på de forskellige afgørende aspekter af den kommende traktat, som De omtalte.

I dag vil jeg gerne begrænse mig til et enkelt problem, som rådsformanden ikke tog op. Hvad ændres konkret ved den beslutning, de 27 medlemsstater tog om at fjerne fri og lige konkurrence fra listen over Unionens mål? Der er to muligheder. Enten vurderer de europæiske ledere, at det blot drejer sig om kommunikation, om en manøvre, som har til formål, uden de store udgifter, at overbevise de europæiske borgere, som i stigende omfang betragter denne fokuseren på konkurrenceaspektet som en af årsagerne til, at de sociale landvindinger undergraves, at antallet af usikre ansættelsesforhold stiger markant, og at der omvendt meldes om voldsomt stigende udbytte. Eller der er, som den anden mulighed, tale om en reel ændring, og i så fald må vi ubetinget kende de konkrete konsekvenser heraf.

De, der støtter den første holdning, har solide argumenter på hånden. For det første forekommer rammeprincippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence adskillige gange i de dele af den nuværende traktat, som videreføres uændret. Endvidere har Det Europæiske Råd også vedtaget en særskilt protokol, hvori konkurrencepolitikken stadfæstes, og denne vil blive indføjet i den endelige tekst. Endelig ændres der intet i de bestemmelser i traktaten, som beror på det pågældende princip. Der vil således ikke være noget nyt under solen, til trods for at Det Europæiske Råds beslutning har vakt opsigt.

Hvis det var tilfældet, ville der efter min opfattelse være tale om et bedrag, som ikke er stats- og regeringschefer værdigt, og som set med mange borgeres øjne ville gøre en pluralistisk offentlig debat om den fremtidige traktat som helhed, eller den dobbelte traktat som helhed, yderligere påkrævet. Og en sådan debat måtte afsluttes med en folkeafstemning i hele Unionen. Jeg vil derfor med største opmærksomhed påhøre Deres forklaringer, hvad dette emne angår, fru Merkel. Hvad vil ændre sig med hensyn til fri konkurrence, og vil disse ændringer berøre kernen i udkastet til forfatningstraktaten?

Under alle omstændigheder opfordrer jeg alle, der er optaget af dette spørgsmål, til at tage de europæiske ledere på ordet. Fri konkurrence er ikke længere Deres mål! Den holder næppe. Første forestående prøvesten bliver udkastet til direktiv om fuldstændig åbning af markedet for posttjenester og den skæbne, der bliver det til del. Der, hvor liberaliseringen er påbegyndt, eksempelvis i Sverige, har den klart negative konsekvenser for beskæftigelsen og for den sociale og territoriale samhørighed, som dog stadigvæk er blandt Unionens mål. Logisk set burde direktivet således trækkes tilbage eller forkastes. Denne sandhedstest får vi at se i juli.

Jens-Peter Bonde, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Vi kender kansler Merkel som en charmerende, effektiv, diplomatisk og overbevisende udgave af Bismarck. Kansler Merkel! De forenede Europa under det tyske formandskab og fik det til at se ud, som om Polen var problemet. De polske tvillinger hjalp Dem ved at nævne krigen. Mange tyskere var også ofre af det nazistiske Tyskland. Argumentet holder ikke. Men fra 2017 er det Dem, der kan styre EU med Tyrkiet. Polen hverken tabte eller vandt. Taberne er de 21 små og mellemstore lande. Mit land, Danmarks, styrke er blevet halveret. De fordoblede Tysklands indflydelse, så hvorfor beskylder De Polen for det?

Vil De altid acceptere én borger, én stemme? Vil De acceptere dette princip i FN med Indien og Kina? Vil De give Indien og Kina 15 stemmer for en tysk stemme? Det polske forslag er slet ikke polsk. Det blev stillet af Sverige og er opfundet af en britisk matematiker. Bliver det ikke også brugt i det tyske forbundsråd? I Nice fik Polen 27 stemmer, da Chirac ikke ville lade Tyskland få flere stemmer end

Frankrig. Polen tilbyder nu at reducere andelen fra 27 til seks, så De får ni stemmer i stedet for 29. De 21 regeringer, der kritiserede Polen for at tale i landets egen interesse og i offentlighedens interesse for et forståeligt system, burde skamme sig.

Nice er vanskelig, men fru Merkels aftale er umulig. Hvis det lykkes Dem at få aftalen underskrevet, vil Deres navn for evigt være forbundet med et EU, som offentligheden ikke kan forstå. Hvem kan huske befolkningstal, der ændrer sig hvert år? Hvem kan tælle, hvis en lov bliver gennemført, uden en computer? Et dobbelt flertal lyder nemt, men det er vanskeligt at bruge. Penrose-systemet er langt lettere og mere retfærdigt. Det kunne forenkles yderligere ved at give Tyskland seks stemmer, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Italien fem, Polen fire, for så havde vi kun 81 stemmer i alt, og de fleste af os kan huske alle de tal i hovedet. Ligesom De kan i det tyske forbundsråd!

Et mere retfærdigt system vil være, hvis alle medlemsstaterne får én stemme hver, og at der kræves støtte fra 75 % af medlemsstaterne i Rådet samt et simpelt flertal i Europa-Parlamentet. USA's senat fordeler ikke stemmer afhængig af statens størrelse. Hvorfor skulle vi så her, og hvorfor få det til at se ud, som om Polen er en tyv?

Det nye system er også dårligt for de tyske vælgere. Det flytter lovgivningsfunktionen til den udøvende og dømmende magt. Vi går baglæns i historien fra Montesquieu til Merkel og Machiavelli. Det øger det demokratiske underskud.

(Bifald fra IND/DEM-Gruppen)

Kernen i demokratiet er evnen til at afholde valg, få et nyt flertal og derefter nye love. Denne kerne bliver nu yderligere undermineret. Forfatningen får et nyt navn, men samme indhold, og derfor bør den også underkastes folkeafstemninger. Seks fortalere for og fire modstandere af forfatningen har sendt et åbent brev til Dem, hvori der kræves folkeafstemninger. 77 % af alle europæere ønsker en folkeafstemning, og kun 20 % er imod - og vi kender dem alle sammen, nemlig ministrene! Lyt til Deres egne tyske borgere, som ønsker at blive hørt i en folkeafstemning. Underskriv andragendet om en folkeafstemning i alle EU-medlemsstater på hjemmesiden xO9.eu.

(DE) Fru kansler! Som nordslesviger værdsætter jeg Dem for andre ting, og jeg er Dem meget taknemmelig for Deres indsats i forbindelse med klimaforhandlingerne.

Philip Claeys, for ITS-Gruppen. - *(NL)* Hr. formand, fru Merkel! Tilgiv, at også jeg er forbeholden over for den jubelstemning, der præger Europa-Parlamentet i forbindelse med den aftale, man nåede frem til under topmødet. Jeg høster næppe mange laurbær fra hr. Schulz og hr. Cohn-Bendit på den konto, men jeg klarer mig foruden.

Resultatet var forudsigeligt. Den såkaldte reformtraktat blev en camoufleret udgave af forfatningen for Europa, hverken mere eller mindre. Vi får med andre ord gammel vin på nye flasker.

Reformtraktaten skaber ikke øget gennemsigtighed. Teksten bliver i øvrigt mere ulæselig end nogensinde før. Der ændres intet grundlæggende ved det demokratiske underskud. Der tales ikke om folkeafstemninger i medlemsstaterne. De nationale parlamenters rolle bliver i praksis ikkeeksisterende set i lyset af den høje tærskel, der indbygges, og vi kommer ikke nærmere en bestemmelse af EU's grænser. Endog Nederlandenes forslag om at indføje Københavnskriterierne i teksten blev skudt ned. Det typisk belgiske kompromis, om jeg så må sige, vedrørende beslutningsprocessen tager ikke højde for, at de mindre medlemsstater vil miste indflydelse. Endelig er det tydeligt, at fællesskabsretten har forrang i forhold til national ret.

Sejrsstemningen bliver kortvarig, fru Merkel. Man nægter at tage højde for folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene. Hvis det er resultatet af to års tænkepause, må jeg sige, det er yderst bedrøveligt. Sejrsstemningen bliver således kortvarig, hvis der ikke kommer nye folkeafstemninger. Befolkningens mistillid vil blot tage til, også i de andre medlemsstater, for EU's demokratiske grundlag er blevet særdeles spinkelt. Der er en dyb kløft mellem det officielle Europa og manden på gaden - det kommer i øvrigt også til udtryk i forbindelse med Tyrkiets mulige tiltræden af EU. Og jeg beklager at måtte sige, fru Merkel, at De heller ikke på det område har taget initiativ til på en eller anden måde at reducere kløften mellem borgeren og den offentlige mening.

Uanset hvad må der gøres noget snarest muligt. Det er på høje tid, EU omsider begynder at tage hensyn til den offentlige mening i Europa.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Mine damer og herrer! Det tyske formandskab fik virkelig Europa til at bevæge sig - desværre ikke i retning af et velstående EU inden for den globale økonomi, men snarere i retning af noget, der minder om Fidel Castros regime. Det fremgår alt for tydeligt af konklusionerne fra Bruxelles-topmødet, at EU gerne vil bevare sine alt for dyre og ineffektive sociale systemer. Det er også tydeligt, at EU-landenes regeringsledere stadig tror på drømmen om fuld beskæftigelse og stabile priser. Desuden har EU endnu en gang taget et skridt væk fra sit grundlæggende princip om fri økonomisk konkurrence uden hindringer.

Jeg vil opfordre Dem til at huske, at en afskaffelse af den frie økonomiske konkurrence, som er drivkraften for den europæiske økonomi, giver alle demokratisksindede borgere en alvorlig advarsel. Der er ikke langt fra at træde frihedsrettighederne på handelsområdet under fode til at gøre det samme med de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder. Efter min mening er det tyske formandskabs resultater ikke en modig og udfordrende vej til fremgang, men snarere populismens lette vej, der fører lige lukt til det institutionelle enevældes helvede.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

4. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

5. Parlamentets sammensætning

Formanden. - De franske myndigheder meddelte os, at fru Reynaud, hr. Moscovici og hr. Fruteau blev valgt ind i den franske nationalforsamling. I henhold til artikel 7, stk. 2, i akten af 20. september 1976 i den udgave, som blev ændret den 25. juni og 23. september 2002, har disse medlemmer haft uforenelige mandater siden den 26. juni 2007, hvilket var dagen for den franske nationalforsamlings konstituerende møde. Da der blev gjort indsigelser mod valget af fru Reynaud og hr. Moscovici, og da tidsfristen for anfægtelse af valget af hr. Fruteau først udløber den 28. juni, og da den franske republik forfatningsdomstol skal træffe afgørelse herom så snart som muligt, foreslår jeg at udskyde besættelsen af de pladser, som nu er blevet ledige, indtil sagen er afsluttet ved forfatningsdomstolen. Set i lyset af, at deres mandater har været uforenelige siden den 26. juni 2007, kan fru Reynaud, hr. Moscovici og hr. Fruteau ikke deltage i Parlamentets og dets organers arbejde i øjeblikket. Derudover noterer jeg mig, at stillingen som næstformand, som hr. Moscovici hidtil har haft, er blevet ledig efter aftale med ham.

Set i lyset af de usædvanlige forhold foreslår jeg, at Retsudvalget behandler dette spørgsmål.

6. Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007 - Arbejdet under det tyske formandskab (fortsat forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen under ét om

- beretning fra Det Europæiske Råd og redegørelse fra Kommissionen om Det Europæiske Råds møde den 21.-22. juni 2007 og

- redegørelse fra Rådets formandskab om arbejdet under det tyske formandskab.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru formand for Rådet, mine damer og herrer! Dagens forhandlinger viser, hvor stærk den europæiske idé er, og hvor meget den forener os i krisetider - selv på tværs af partiskel - og giver os styrke til at sige det, der er nødvendigt. Som kristendemokrat vil jeg godt give min uforbeholdne støtte til det, som min socialdemokratiske kollega, hr. Schulz, sagde. Jeg støtter hver en sætning, og som tysker husker jeg den franske præsident Mitterands afskedstale her i Parlamentet i 1995, hvor han sagde, at nationalisme fører til krig. Dette er Europas styrke, som vi skal bevare gennem tykt og tyndt. Et Europa, som går ind for fred, velstand og social sikkerhed.

Frem for alt vil jeg gerne takke rådsformandskabet og Dem personligt, fru Merkel. De stod over for en gigantisk opgave, og De havde stor succes hermed. Ikke alle ønsker blev indfriet, men substansen i forslagene er bevaret i både klima- og energipolitikken samt i de spørgsmål, som vedrører reformtraktaten. De sørgede for, at Parlamentets rettigheder blev udvidet, at europæisk lovgivning fortsat har forrang, at vi kunne styrke subsidiariteten på mange områder, at vi var i stand til at fastlægge kompetenceafgrænsninger og meget mere. Der blev også stillet spørgsmål om konkurrenceprincippet, og vi vil undersøge virkningerne heraf nærmere.

Alt i alt mener jeg, at det tyske rådsformandskab havde succes med begge kardinalpunkter. Det havde succes med gennemførelsen af mange initiativer i det løbende program, og dets samarbejde med Parlamentet var forbilledligt. Det vil jeg også gerne takke Dem personligt for, fru Merkel, samt alle medlemmerne af den tyske regering og den tyske repræsentation.

(Bifald)

Enrique Barón Crespo (PSE). - (DE) Hr. formand, fru formand for Rådet, mine damer og herrer, hr. kommissær! Bravo, fru Merkel, og hjertelig tillykke! De har opfyldt Deres forpligtelser som formand for Rådet. Parlamentet havde bedt Dem om at indkalde til en regeringskonference og genoptage den forfatningssivende vej i EU, hvilket er en vej, der har bragt os fred og velstand, og som nu er en model for demokrati og solidaritet i forhold til den globaliserede verden. Efter en toårig refleksionsperiode går flertallet af staterne og borgerne ind for at fremme Europas fremtid. Trods mange ophævelser, som forhåbentlig ikke slider samhørigheden i EU op, har vi hjulpet dem, som havde vanskeligheder med traktaten.

Vi skal nu udarbejde et mandat til denne reformtraktat, og det mener vi er positivt. Den indeholder en klar bekendelse til EU's principper, værdier og mål. Den bindende juridiske karakter af chartret om grundlæggende rettigheder bør efter min opfattelse forankres lige efter traktatens præambel. Ligeledes positivt er udvidelsen af den fælles beslutningsprocedure og afstemningen med kvalificeret flertal.

Til trods herfor beklager jeg, at klarheden og gennemsigtigheden er gået tabt. Også symbolerne, flaget og hymnen dokumenterer glæden og friheden i Europa, som Beethoven og Schiller fremhævede dem.

Jeg kan forsikre Dem om, at vi fortsat vil benytte disse symboler, og at vi vil holde fanen højt med ægte stolthed.

Fru rådsformand, det er ud fra denne overbevisning, at vi vil samarbejde i regeringskonferencen med de nationale parlamenter og civilsamfundet med henblik på at styrke EU på det forfatningsretlige plan.

Vi agter at fortsætte kampen ad denne vej, som hr. Hallstein betegnede som *constructio continua*, og som hr. Monnet omtalte som "skridt for skridt". Og ligesom sherpaerne vil vi - skridt for skridt - bestige Himalaja-bjergene.

Formanden. - Mange tak, hr. Barón Crespo.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). - (DE) Fru formand, hr. formand! Hjertelig tillykke med Deres fremragende arbejde, fru kansler. De opnåede et ekstremt godt resultat, og De opfyldte forventningerne. For de tyske liberale er det ikke nogen overraskelse, for vi var allerede før forbundsvalgvalget overbevist om, at De ville være en god leder - hvilket jeg siger henvendt til hr. Schulz, som ytrede sig overstrømmende i den henseende i dag, men bedre sent end aldrig.

Allerede før det tyske rådsformandskab begyndte, opfordrede FDP i Europa-Parlamentet den dengang stadig meget tøvende tyske regering til at opstille en meget ambitiøs målsætning med hensyn til forfatningstraktaten. Derfor glæder det os meget, at der ved afslutningen på Deres rådsformandskab ikke kun foreligger en tidsplan, men også en indholdsplan. Den pris, der måtte betales herfor, er imidlertid ekstrem høj. Der er omdøbninger, længere frister og undtagelsesbestemmelser. Netop hvad angår chartret om grundlæggende rettigheder, er dette en sand katastrofe. Den såkaldte reformtraktat er mere kompliceret og mindre gennemsigtig. Et mindretal hævdede sig på bekostning af flertallet, og Europa-idéen har dermed fået et alvorligt slag.

Om de beslutninger, der blev truffet ved nattetide i Bruxelles, også gennemføres i praksis, er stadig et åbent spørgsmål. Der er ingen garanti herfor. I første omgang skal regeringskonferencen mødes, og derefter går det først rigtigt løs, når ratificeringsprocessen begynder i de 27 lande. Og her kan alt ske. Hvis man gør status over det tyske rådsformandskab, giver den et nogenlunde realistisk billede af den øjeblikkelige stemning i EU. Den er ikke afgrundsdyb, men giver dog heller ikke anledning til at feste. Det er topmødernes fjerne Europa og ikke borgernes nære Europa, som har vundet kampen. Set i lyset af de vanskeligheder, som ville have gjort det næsten umuligt at opnå et resultat, har formandskabet nået et godt etapemål. Det ville have været umuligt at opnå mere end dette.

Fru Merkel! De var inde på, hvordan De håber, at borgerne i EU vil huske 2007 om 50 år. Jeg vil godt tilføje et håb i den forbindelse: Det ville glæde mig utrolig meget, hvis - og måske lever jeg sågar stadig til den tid - alle europæere i 2057 ikke ser den vidunderlige sætning i Berlin-erklæringen "Vi, borgerne

i Den Europæiske Union, er forenet til fælles bedste" som en beslutning, der blev taget i baglokalet, men derimod som noget, de oplever hver dag. Dette ville være en kolossal succes for Deres rådsformandskab. Endnu en gang hjertelig tak!

(Bifald)

Brian Crowley (UEN). - A Uachtaráin, A Uachtaráin in Oifig na Comhairle, A Uachtaráin an Choimisiúin, comhghairdeachas leis an Seansailéir Merkel agus leis na daoine go léir i rialtas na Gearmáine.

(EN) Når vi taler om resultaterne af sidste uges topmøde vil jeg først og fremmest gerne sige, at der bruges så meget tid og energi på følelser beskrevet i medierne eller på fortolkning af, hvad en person sagde til en anden, hvorimod vi i virkeligheden bør fejre, at det er lykkedes alle lederne i EU-medlemsstaterne at følge den tyske kansler, rådsformanden, fru Merkels ledelse med at finde og udstikke en vej fremad for EU's kommende udvikling.

Da der især er så mange følsomme områder, om det være sig spørgsmålet om stemmer i Rådet, de nationale parlamenters rettigheder eller fælles beslutningstagning på området for retlige og indre anliggender, så er de grundlæggende punkter, som har national betydning for de lande, og det vil være forkert af enhver leder i enhver regering ikke at fremlægge disse bekymringer for de områder.

På trods af den ophedede stemning ved mange af disse topmøder blev der opnået et vellykket resultat, og det skyldtes, at EU's kerneprincipper - dvs. kompromis, enighed, forståelse og tolerance - blev forenet under Deres store ansvar, fru Merkel.

De andre områder, som det tyske formandskab har opnået vellykkede resultater med gennem de sidste seks måneder, kan vi nyde gavn af fremover - og når jeg siger "vi", mener jeg ikke kun os i Parlamentet, men at vi som borgere og forbrugere inden for EU kan få gavn af det arbejde, De har udført.

- *(DE)* Fru kansler, De mestrede en svær opgave i vanskelige tider. Mange tak!

(EN) Undskyld mit tyske!

Rebecca Harms (Verts/ALE). - *(DE)* Hr. formand, fru formand for Rådet! På vegne af de grønne i Parlamentet vil jeg godt understrege endnu en gang, hvad min gruppeformand allerede sagde: Der faldt en stor sten fra vores hjerte, da resultatet af topmødet forelå, og vi delte Deres lettelse og glæde ethundrede procent. Vi undrede os heller ikke over hr. Prodis skuffelse, fordi det under topmødet selvfølgelig blev tydeligt, hvordan alt var på et hængende hår, og hvilke nationale egoismer, der rent faktisk truer Europa.

I de følgende dage - og egentlig allerede under selve topmødet - faldt det mig i øjnene i rapporterne og interviewene om denne vanskelige situation, at der i betragtning af dette tab af yderligere integration, hvilket også var temaet for topmødet, rent faktisk var mange mennesker, som begyndte at tænke positivt om Europa igen. I grunden er dette ganske simpelt, for først når noget tages fra en, forstår man helt, hvad man havde. Nogle gange går det først op for en, når det er for sent, men denne gang opdagede man det i tide. Jeg er Dem yderst taknemmelig for Deres forhandlingsevner, for jeg mener, at De forstod at spille meget dygtigt på de enkle sammenhænge, nemlig hvordan folk fungerer og arbejder i dette Europa, som vi har fået i arv.

Jeg har imidlertid også et ønske. De havde succes med at bringe folk nærmere Europa igen. Jeg kunne også godt tænke mig at se denne gennemsigtighed - topmødets offentlige karakter - i forbindelse med forberedelserne til regeringskonferencen. Vi bør ikke tillade, at der opstår en sådan afstand igen, og at folk lukkes ude på denne måde. Jeg tror, at dette oven i købet ville hjælpe os i Polen, hvor 80 % af befolkningen støtter os. Jeg takker Dem og ønsker Dem al mulig succes fremover!

Gabriele Zimmer (GUE/NGL). - *(DE)* Hr. formand! Ligesom mange venstreorienterede i Europa kan jeg ikke tolerere noget, som fremmer nationalismen, og som gør det endnu vanskeligere at anvende EU's ressourcer til løsning af sociale, økologiske og globale problemer. Derfor er jeg tilhænger af europæisk integration, som sigter mod et føderalt EU og dermed mod en føderal forfatning, men en med andre principper, andre prioriteringer og andre mål.

Jeg skylder Dem også min respekt, fru Merkel. Det lykkedes Dem at give en bred offentlighed indtryk af, at Bruxelles-kompromiset er Deres mesterstykke. På mange måder er kompromiset imidlertid en

fortsættelse af de samme gamle ting. Det bringer ingen væsentlige ændringer i politikken, men tilsyneladende er designet bedre.

Forkastelsen af det daværende forfatningsudkast i Frankrig og i Nederlandene var ikke begrundet i frygten for en superstat, men skyldtes derimod frygten for et asocialt Europa, og De har ikke gjort denne mindre med Bruxelles-kompromiset, med de halve foranstaltninger, de udskudte problemer og magtpokerspillet om stemmevægtningen.

Derfor holder vi også fast ved vores krav om folkeafstemninger i EU-medlemsstaterne, og dette gælder også denne traktat. Der er overhovedet ikke nogen grund til at være bekymret for dette, hvis flertallet af EU-borgerne er for Europa, hvilket de seneste meningsmålinger viser. Hvis denne traktat er god, er der også gode muligheder for, at et flertal i befolkningen vil bakke op om den.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Fru Merkel! Jeg vil også gerne tilslutte mig dem, som lykønskede Dem, og som sætter pris på den aftale, De nåede frem til om Europas fremtid.

Selv om forfatningstraktaten under stor fanfare blev undertegnet i Rom af statscheferne, viste den tid, der fulgte efter, at disse statschefer ganske enkelt var taget på en fornøjelig udflugt for at underskrive et meningsløst stykke papir. Deres underskrifter havde ikke befolkningens opbakning, sådan som det senere stod klart i den triste periode med ratificeringer og folkeafstemninger i forskellige medlemsstater.

Denne periode afslørede alle Europas fælles svagheder. Alene af den grund fortjener Deres forhandlingssucces og Deres evner til at opnå et kompromis stor respekt.

Fru Merkel! Det er Dem, som fortjener en fanfare i dag. Efter undertegnelsen tror jeg, at vores indsats som parlamentsmedlemmer vil motiveres af en vision om samarbejde og ikke en kamp mellem de 15 gamle medlemsstater og de nye medlemsstater. Jeg er sikker på, at det vil lykkes os at fjerne hvert eneste uklare punkt i traktaten. Til sidst vil jeg ønske Dem en rigtig dejlig ferie - det fortjener De virkelig.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - (EN) Hr. formand, fru kansler, kommissionsformand Barroso! Jeg vil ikke forsøge mig med at tale tysk i dag. Andre har gjort det langt bedre, end jeg ville kunne. Da det tyske formandskab lakker mod enden, vil jeg starte med at lykønske kansleren med hendes meget vellykkede stræben efter dagsordenen for klimaændring i de seneste seks måneder. Det Europæiske Råds enighed i marts om at nedbringe drivhusgasserne med 30 % inden 2020 i forhold til 1990 var historisk, og vi i det britiske Konservative parti støtter især dette initiativ meget kraftigt.

Hvad angår Det Europæiske Råd sidste weekend, har vi hørt mange forskellige fortolkninger af topmødets udfald. I Det Forenede Kongerige har reaktionerne på udfaldet naturligvis ikke været entydigt positive. Premierminister Blair, som forlader Downing Street nr. 10 i dag, fastholder, at udkastet til reformtraktaten ikke minder ret meget om forfatningsteksten, som gik forud for reformtraktaten. Alligevel har mange af de øvrige regeringschefer sagt ham imod. Det har f.eks. den irske statsminister og Finlands europaminister, og især har sidstnævnte sagt, at der ikke er ændret noget i den oprindelige institutionelle pakke. Så når den britiske premierminister siger, at de to ikke umiddelbart kan sammenlignes, mener jeg, at det britiske folk kan tilgives for at være i tvivl om det, som den britiske regering rent faktisk har underskrevet. Da hr. Blair lovede Storbritanniens befolkning en folkeafstemning i sit sidste valgprogram, mener jeg virkelig, at det er hans efterfølger, Gordon Browns, pligt at indfri det løfte.

Fru kansler! Jeg vil også gerne have kastet lys over de omfattende rygter om, at EU's stræben efter fri og lige konkurrence er blevet undermineret i mandatudkastet til regeringskonferencen. Jeg har også hørt, at der nu er bilagt en protokol for at præcisere, at EU fuldt ud går ind for konkurrence og frie markeder. Der er forlydender om, at den tyske finansminister selv var bekymret for ændringen. Han er citeret for at have sagt, at han betragter det hele med en vis skepsis, og at han forudser en risiko, hvis tingene fortsætter, som de gør i øjeblikket. For mange briter danner det indre marked og en fuldt konkurrencedygtig økonomi et afgørende grundlag for deres støtte til Storbritanniens EU-medlemskab, og de vil med rette være bekymret for ethvert forsøg på at underminere det. Jeg vil være yderst taknemmelig, hvis kansleren kunne komme med en beroligende udtalelse om det punkt.

Harlem Désir (PSE). - (FR) Hr. formand! Det er afgjort vanskeligt at modstå fristelsen til at lykønske forbundskansleren, og det vil jeg da heller ikke gøre. Jeg lykønsker Dem, fru Merkel, om end jeg har større forbehold med hensyn til den fremtidige traktat som sådan. Reformen af traktaterne var imidlertid blokeret, Europa var kørt fast og dets enhed sat på prøve, og De gav os en ny chance.

Den aftale, som blev indgået den 23. juni i Bruxelles, er et kompliceret kompromis, som man efter store anstrengelser nåede frem til i Rådet, som i højere grad er præget af nogle landes nationale spændinger end af, at alle deler den europæiske ånd. Man nåede frem til kompromiset mod at give afkald på symbolerne - hvilket forekommer latterligt - og mod et *opt out*-system med hensyn til chartret om grundlæggende rettigheder - hvilket er ynkeligt. I det mindste er der dog indgået en aftale, og Europa har netop nu behov for at stadfæste sammenholdet og viljen til at bevæge sig videre for at indfri borgernes forventninger og imødegå de udfordringer, vi står over for på såvel globalt som internt plan. Der er således behov for at give den kommende regeringskonference de bedst tænkelige muligheder.

Hvad angår traktaten som sådan, er det ikke muligt at vurdere den definitivt, før den endelige tekst foreligger. Der er stadigvæk usikkerhed, men mandatet udmærker sig i det mindste ved igen at tage de institutionelle fornyelser op, som var anført i del I i forfatningsudkastet, og som næsten ikke har mødt modstand, heller ikke i de lande, hvor folkeafstemningen endte med et nej. Jeg tænker i den forbindelse på styrkelse af Europa-Parlamentets beføjelser, på den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, på de nye bestemmelser om flertalsafgørelser og på overgangen til enstemmighed for visse emners vedkommende. Set i dette perspektiv håber jeg, resultatet vil gøre det muligt at stadfæste de fremskridt, der var indeholdt i forfatningsudkastet.

Når dette er sagt, er der to forhold, jeg gerne vil fremhæve som særdeles vigtige for vores gruppe. Det drejer sig om EU's sociale dimension. For det første var der en artikel om den horisontale sociale klausul, for det andet var der en artikel, som gav hjemmel for vedtagelse af et direktiv om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. På de to områder er regeringskonferencens mandat uklart. Vi vil med største opmærksomhed påse, at medlemsstaterne efter at have opgivet chartret om grundlæggende rettigheder ikke, når de er samlet i regeringskonferencen, også stiller spørgsmålstegn ved de to førnævnte mulige fremskridt med hensyn til de europæiske traktaters sociale dimension.

Andrew Duff (ALDE). - (EN) Hr. formand! Tak, fru formand for Rådet, fordi De bringer virkelig politik med ind i Det Europæiske Råd. Om ca. tre dage er De frigjort fra formandskabet og kan føre tysk politik med stor selvtilid på den europæiske scene. Kan De sikre os, at Tyskland altid vil stræbe efter at bekæmpe den vælge-og-vrage-udgave af Europa, som er hr. Blairs triste arv? Jeg mener, at det er fornuftigt at føre ændringerne om det tættere samarbejde, som vi ser i traktaten, ud i livet nu.

De talte om det afrikanske ordsprog om, at man kan komme hurtigere frem alene, men længere sammen med andre. Problemet er, hvis man holder sig til den britiske regerings fremgangsmåde, at vi simpelthen fortsætter med at gå i cirkler. Vis vejen frem, bryd ud af folden, og så vil de mere ængstlige og konservative partnere følge efter.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Hr. formand, fru Merkel! Jeg vil gerne starte med at kommentere hr. Schulz' tale. Han tillod sig at prædike og at fornærme den demokratisk valgte regering i Polen, hvis holdning i disse forhandlinger endda støttes af oppositionen, og som således har opbakning fra langt størstedelen af den polske befolkning, som hr. Schulz besluttede at fornærme. Det er noget, som Parlamentet ikke bør acceptere.

Hvad det tyske formandskab angår, vil jeg gerne sige, at det lige fra starten har været dets målsætning at bringe orden i EU's sager. Desværre havde det tyske formandskab den prioritering at genoplive forfatningstraktaten, der allerede er blevet forkastet ved folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene. Alligevel var det formandskabets største succes at overbevise 27 stats- og regeringschefer om, at de skal undertegne den udvandede version af traktaten.

Det var dog tonen i forhandlingerne, som gav anledning til bekymring, eftersom der var tale om afpresning af de medlemsstater, der havde en anden opfattelse. Lad os håbe, at dette ikke bliver almindeligt udbredt i forbindelserne mellem EU's medlemsstater. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge fru Merkel, hvilken juridisk status forfatningstraktaten har i Tyskland, hvor den ikke blev undertegnet af præsidenten, og om det er rigtigt, at man - når stemmerne optælles i Forbundsrådet - anvender en variant af systemet med lige indflydelse - det selvsamme system, som blev udsat for kraftige angreb på topmødet.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! De har beskrevet den nye traktat ved, at den bevarer forfatningens indhold. Kansler Merkel bekræftede det i dag. Kommissær Wallström sagde, at det i bund og grund var de samme forslag som i den gamle forfatning, og regeringerne på tværs af Europa har beskrevet den som værende 99 % den samme. De har alle ret!

Alligevel er der en leder, eller rettere tidligere leder, Tony Blair, der lader, som om den er noget helt andet. Hvorfor? Fordi han kan narre befolkningen i Det Forenede Kongerige væk fra den folkeafstemning, som han lovede dem, fordi han ved, at han ikke kan vinde den. Den britiske regerings skamløse tilsløring vil dog ikke narre den britiske befolkning, da vi ved, at når en traktat ser ud som en forfatning, når den lyder som en forfatning, og når den som en forfatning vil medføre et kraftigere kontrolkvælerlag fra Bruxelles, så er det en forfatning, uanset om man giver den en vildledende beskrivelse. Det er grunden til, at befolkningen i Det Forenede Kongerige stadig kræver en folkeafstemning, og alt andet vil være snyderi.

József Szájer (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg har taget en terning med, som viser EU's flag - de 12 stjerner. Den blev fremstillet i Tyskland, er opfundet af en ungare og består af 27 dele. Jeg tog den med, så vi kan huske på, hvor vanskeligt det er at sætte denne traktat sammen. Ligesom terningen skulle den have et symbol, et budskab og være en slutsten og et fundament for vores fælles EU-bygning, men den består samtidig af 27 dele. Det er altså sådan, jeg lykønsker det tyske formandskab med at sætte disse 27 dele sammen igen, da der er store og små dele - ikke en eneste brik er den samme. Terningen er ikke altid så smuk, fordi man kan se skillelinjerne. Fra nu af kunne den dog bruges som en god grundsten.

Jeg vil gerne tilføje, at vi bør skrive "skrøbelig" på kassen. Alle i Europa-Parlamentet og i Rådet skal sørge ordentligt for, at terningen forbliver samlet. Jeg er meget glad for, at Europa endelig prøver at sluge det, som det ikke kunne sluge for nogen år siden. På den måde gør det Europa stærkere, fordi vi alle har brug for noget, der kan være en grundsten. Vi har brug for en fælles udenrigspolitik, fælles handling til at bekæmpe klimaændring og sikre menneskerettighederne og mindretallets rettigheder uden dobbeltmoral. Ud fra det synspunkt værdsætter jeg virkelig, at en henvisning til mindretallet ikke er fjernet fra reformtraktaten. Jeg beklager dog også de manglende elementer, især henvisningen, som folk gerne ville have ud af traktaten - symbolerne på EU, stjernerne, flagene - eller alle henvisninger til kristendom. Det burde ikke være sket.

Lad os sætte denne terning sammen, men vi skal passe på, da den er skrøbelig.

(Bifald)

Formanden. - Mange tak hr. Szájer! Da vi mødtes for første gang, gav De mig et stykke pigtråd med det ungarske flag som tegn på, at Europas deling er forbi. Det var et meget smukt symbol, og det vil jeg aldrig glemme.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige noget i tilknytning til det, den forrige taler sagde. Måske skulle vi vise flaget og spille hymnen noget oftere for at vise, at disse ting ikke kan gå tabt, fordi de nu engang er der.

Vi kæmpede for at bevare indholdet heri. Det lykkedes, og jeg anser dette for at være et succeskriterium. Til trods herfor er der mere, som er gået tabt end blot navnet og symbolerne. Når alt kommer til alt, må man indse, at reformtraktaten er noget andet end forfatningstraktaten, fordi visionen om en politisk union - og det ikke kun om et staternes Europa, men også om et borgernes Europa - nu er rykket endnu længere ud i fremtiden, og det vil tage lang tid, før vi kan gøre et nyt forsøg med en europæisk forfatning. På dette punkt har EU-modstanderne vundet, og de europæiske føderalister har tabt. Dette ligger fast med al tydelighed.

Jeg mener også, at den forenklede traktat desværre fortsat er en kompliceret traktat. Der er tab af gennemsigtighed. Borgerne vil ikke kunne identificere sig så godt med dette nye produkt, som de gjorde med forfatningstraktaten. Desuden bekymrer det mig, at mistilliden mellem medlemsstaterne, men også nogle medlemslandes mistillid i forhold til EU og dets institutioner er vokset. Alle ønsker at blive medlem, men ikke alle ønsker at spille med. Vi vil følge udviklingen meget nøje for at se, om der ikke blot er tale om forskellige hastigheder, men også forskellige klasser. Nogle få ønsker åbenbart at køre på anden klasse. Hvis de ønsker dette, skal de også have lov til det, men de skal ikke kunne stille forhindringer i vejen for de andre. Det var en vigtig etape, som bringer os fremad. Men det er ikke afslutningen på reformprocessen, og den nye traktat vil for første gang give Parlamentet mulighed for selv at stille forslag til yderligere reformer. Jeg tvivler ikke på, at vi vil vende tilbage til alt det i den kommende lovgivningsperiode, som vi ikke nåede i den indeværende, og at vi vil forfølge EU's videre udvikling fra dette "borgernes kammer".

Gerardo Galeote (PPE-DE). - (ES) Hr. formand! Vi må så afgjort lykønske fru Merkel og ikke mindst Kommissionens formand, som nu får sin anden store succes efter vedtagelsen af de finansielle overslag, eftersom vi har undgået en vis risiko for krise.

Mange af parlamentsmedlemmerne havde måske håbet på mere, men vi må indrømme, at denne aftale er helt i tråd med fællesskabsmetoden. Jeg er sikker på, at vi fortsat vil fungere ganske udmærket indtil 2014 eller - under særlige omstændigheder - i tre år mere med den beslutningsprocedure, der blev vedtaget i Nice, og som i sidste ende netop blev vedtaget for at imødegå udvidelsen, hvilket jeg gerne vil understrege.

Desuden håber jeg, at vi for at fuldende den institutionelle pakke kan fylde de 20 resterende sæder i Europa-Parlamentet ved valget i 2009, naturligvis, og at vi følger proportionalitetskriteriet nøje, dvs. at det sker på en fuldstændigt demokratisk måde.

På linje med de fremskridt, der er sket med hensyn til retlige og indre anliggender, spørger jeg mig selv, om man på regeringskonferencen kunne benytte lejligheden til at give EU's koordinator for terrorbekæmpelse nogle beføjelser og pligter. Jeg mener, at der er et reelt behov for denne post, og at de europæiske borgere er meget interesserede i dette, sådan som det fremgår af den seneste Eurobarometer-undersøgelse.

Jeg er i øvrigt sikker på, at Kommissionens tjenestegrene vil sørge for, at terrorgruppen ETA bliver kaldt ved sit rette navn.

I samme ånd glæder det mig, at man i det sidste punkt i konklusionerne nævner fredsprocessen i Nordirland, men jeg er også overrasket over at se, at der ikke er den mindste henvisning til den trussel mod de europæiske borgere og navnlig de spanske borgere, som bruddet på ETA's våbenstilstand udgør. Vi bør benytte enhver lejlighed til at give udtryk for EU-institutionernes solidaritet med de mennesker, hvis frihed og liv er i fare hver eneste dag.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Hr. formand, fru Merkel! Som leder af den polske venstrefløjs delegation i De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet er det mig en glæde at acceptere kompromiset og sige ja til mandatet og indledningen af den regeringskonference, som man blev enig om på Det Europæiske Råds møde. Med det vedtagne mandat kan den nye traktat beholde de vigtigste institutionelle aspekter af forfatningstraktaten, nemlig chartret om grundlæggende rettigheder, Europa-Parlamentets udvidede beføjelser, udnævnelsen af en europæisk diplomatisk repræsentant og en note om den europæiske energipolitik.

Det glæder mig, at den polske regering endelig er gået bort fra idéen med et system, hvor der er "lige indflydelse", hvilket de andre EU-lande var modstandere af, og at den accepterede et kompromis. Det var en klog beslutning. Den polske regerings forhandlingsmetoder, hvor man bruger argumenter, der hentyder til Anden Verdenskrig, pletter dog Polens omdømme og har udgjort en trussel for forbindelserne mellem Polen og Tyskland, der hidtil har været gode.

Det polske samfunds syn på EU-samarbejdet er anderledes end den polske regerings. 80 % af polakkerne støtter den europæiske integration, og jeg er ikke i tvivl om, at det var denne holdning hos den polske befolkning, der resulterede i kompromiset på topmødet.

På et møde med De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i dag sagde kansleren, at hun anser forbindelserne med Polen for at være lige så vigtige som forbindelserne med Frankrig, og at misforståelser hører fortiden til. Jeg er hende taknemmelig for disse ord. Jeg vil opfordre den polske regering til at samarbejde aktivt med de andre medlemsstater om udarbejdelsen af den endelige version af traktaten, så den kan gennemføres inden valget til Europa-Parlamentet i 2009.

(Bifald)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke det tyske formandskab og lykønske det med de resultater, det har opnået i samarbejde med Kommissionen. Med sit arbejde har formandskabet lagt grunden til en ny traktat. Jeg vil ikke bare takke det tyske formandskab og lykønske det med de resultater, det har opnået, men også med de resultater, som det bliver muligt at nå i fremtiden.

En ny traktat er ikke et mål i sig selv. Nødvendigheden af en ny traktat fremgik af det europæiske samarbejdes succeser, nemlig udvidelsen, der ikke alene førte til flere medlemsstater og et stærkere EU, men også til flere forskellige nationale ønsker, der skal administreres, til det indre marked, som har

givet Europa en større økonomisk rolle i verden, og til den politiske integration og udenrigspolitikken, der har givet EU et større ansvar på den internationale scene. Hele denne udvikling har medført et stadig større behov for en ny traktat.

Det, der bliver muligt nu, betyder dog også, at det ikke er traktaterne, som er et mål sig selv, men den indsats, der kan gøres på baggrund af dem. Det bliver nu muligt at tage tre spørgsmål op, som - navnlig i betragtning af vores historiske baggrund - er vigtigere end så mange andre. Det første spørgsmål er klimaændringerne og behovet for en energipolitik, hvor EU's medlemsstater kan stå sammen om at garantere integriteten og sikkerheden. Det andet spørgsmål er EU's kommende udvidelse. Udvidelsesspørgsmålet dukker nu endnu en gang op som et aktuelt spørgsmål, som medlemsstaternes regeringer og Kommissionen skal arbejde videre med. Det er udvidelserne, der har styrket EU og givet det nye opgaver, og det er udvidelserne, der har givet os en unik mulighed for fred og fremgang.

Også det indre marked har spillet en vigtig rolle på dette område. Derfor vil jeg gerne påpege, at når man stiller spørgsmål ved den frie og åbne konkurrence, har det ikke kun med økonomi at gøre, for på denne måde stiller man også spørgsmål ved EU's lige muligheder for medlemsstater, personer og virksomheder. Enhver, der stiller spørgsmål ved disse ting, stiller i den sidste ende spørgsmål ved EU's evne til at bringe folk og nationer sammen. Derfor vil jeg gerne rette en klar og presserende anmodning til Kommissionen, det tyske formandskab og de kommende formandskaber, nemlig at de skal fjerne enhver tvivl om, at der skal være sikker, fri og åben konkurrence for alle i Europa. Konkurrence medfører fremgang, frihed og nye succeser.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Hr. formand, fru Merkel! Også jeg vil gerne lykønske Dem, ikke bare med Deres måde at lede EU-formandskabet på, men også med de gode resultater på det sidste rådsmøde. Jeg er portugiser, og desværre taler jeg ikke tysk, men jeg kan da finde ud af at sige ...

(DE) ... mange tak, fru Merkel!

(PT) Det Europæiske Råd er gået så langt, som det kan, og det har indgået et realistisk kompromis, for nu at bruge Jacques Delors' ord. Det har ikke været let. Problemerkernes uensartethed og de forskellige interesser fremmer den nationale egoisme. Man nåede frem til en aftale takket være nogle europæiske ledere - men som bekendt ikke alle - beslutsomhed, forhandlingsevner og ansvarsfølelse. Den sidste linje er dog ikke blevet skrevet endnu, og det bliver et langt og vanskeligt forløb. I disse komplekse processer, hvor vi er fælles om udarbejdelsen, er det let at falde over et komma eller snuble over et ord.

Som min premierminister José Sócrates siger, har vi et mandat, men ikke en traktat. Hvis der skal være en traktat, skal vi alle samarbejde, både Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet. Det er nødvendigt med en fælles indsats. I betragtning af den komplekse internationale kontekst og arven fra det tyske formandskab er jeg sikker på, at det portugisiske formandskab vil gøre sit yderste for at arbejde med det mandat, som det har fået.

Margie Sudre (PPE-DE). - (FR) Hr. formand, fru Merkel, hr. Barroso, mine damer og herrer! Det Europæiske Råd har besluttet at bringe tænkepausen til ophør og tilkendegiver dermed, at man i Unionen omsider har fundet en løsning, som kan bringe os ud af den lammelse, der har præget Unionen i to år. Uden en sådan aftale mellem de 27 medlemsstater ville Unionen ikke blot fortsat stå i stampe, den ville sandsynligvis komme ud i en egentlig krise som forløber for en gradvis opløsning af vores kollektive projekt.

Det mandat, der gives regeringskonferencen, som får til opgave at udfærdige udkastet til en ny traktat, er måske ikke ideelt, men det er resultatet af et vanskeligt kompromis, som alle medlemsstaterne kan samles om, selv om man havde frygtet, at meningsforskellene i visse tilfælde var blevet uoverstigelige.

Jeg vil gerne lykønske det tyske formandskab, og ikke mindst Dem personligt, fru Merkel, for at have vist dygtighed og fremsynethed under forhandlingerne.

Jeg er også stolt af den rolle, Frankrig og den franske præsident, Nicolas Sarkozy, har spillet. Det var ham, der tog initiativ til en forenklet traktat, som tager sigte på at bringe Europa ud af dødvandet, og hans politiske målrettedhed har været afgørende.

Vi må ganske vist beklage, at Fællesskabets ånd ikke nåede alle vores partnere, men med tid og tålmodighed vil det givetvis lykkes os at fuldføre vores værk. Jeg venter nu utålmodigt på denne traktat, hvis undertegnelse i Lissabon i oktober i år på bedste vis vil symbolisere, at en særdeles skuffende periode i den europæiske integrations historie er til ende.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Hvad Europa har brug for, er en fornuftig og afbalanceret ledelse, men hvad Europa har endnu mere brug for, er en fælles indsats på vigtige områder ud fra de erklærede værdier, som er blevet EU's grundpiller. Hvis man betragter EU som et fællesmarked, vil profitten gå forud for EU's hovedmålsætninger, og så vil det ikke længere være en Union, men en markedplads. Hvis EU i et vist omfang skal være et kulturelt og politisk organ, er det kun "mere Europa" - sådan som hr. Barroso ofte siger - der kan bidrage til en større velfærd i alle medlemsstaterne.

Der er dog et punkt, jeg gerne vil understrege. Efter min mening ville det system med "lige indflydelse", som Polen har foreslået, og som det havde ret til, ikke være nogen dårlig ting for et egentligt demokrati og fællesskab og for borgernes lighed. Systemet med dobbelt flertal kunne fortolkes som et tegn på, at EU ikke vil blive udvidet i de næste årtier.

(DE) Afslutningsvis vil jeg godt fremsætte et ønske for os alle og især for fru rådsformand, som skulle udvise forståelse for begge dele af Europa: må De være et eksempel til efterlevelse for Deres efterfølger og på den forhandlingseffektivitet, som kun kan opnås, hvis velstand, ethvert europæisk folks rettigheder, ægte fællesskab og lighed for borgerne har topprioritet.

Angela Merkel, formand for Rådet. - (DE) Hr. formand! Det er en interessant tilstand i Europa-Parlamentet, når alle ledere stadig er til stede. Derfor vil jeg gerne sige tak for forhandlingen.

Jeg vil gerne komme kort ind på to punkter. Mit første punkt er det indre marked og konkurrence, der jo har givet anledning til stor bekymring her. Der har fundet en diskussion sted i Rådet om, hvorvidt konkurrence er et af vores mål. Jeg mener ikke, konkurrence er et mål, men derimod et middel. Derfor har vi udtaget konkurrence fra overskriften mål, men vi har dog helt klart understreget via den protokol, vi indfører i forbindelse med det indre marked og konkurrencen, at dette middel bibeholdes intakt, og at dets betydning er umindsket, hvilket Kommissionen også har været meget opmærksom på. Der er altså ikke noget, der har ændret sig her. Beskæftigelse og velstand er vores mål, men vores mål er ikke konkurrence som sådan - konkurrence er derimod et middel.

Mit andet punkt vedrører afstemningssystemet, som der er blevet sagt meget om. For at sige tingene klart og tydeligt vil jeg gerne gentage følgende: Alle mulige former for vægtning, inklusive rodsystemer, er tænkelige, når man ser på dem som den eneste afstemningsform. Hvis vi havde startet med at diskutere helt fra bunden, havde vi jo kunnet tale om dem alle. Men der er dobbelt flertal, og dette dobbelte flertal giver os vægningen mellem befolkningstallet og ét land, én stemme-princippet. Stemmesystemet er kun acceptabelt med denne dobbelthed, og vi har formentlig nu fundet en metode, der igen leder os tilbage til de rigtige internationale verdensproblemer, og som samtidig har en høj grad af retfærdighed.

Jeg vil gerne slutte af med en hjertelig tak. På vores regerings vegne kan jeg sige, at vi har haft et ministermøde i dag, hvor vi har gjort status, at alle regeringsmedlemmer var stolte af at have stået i spidsen for dette formandskab med entusiasme og stort engagement, og at både de socialdemokratiske og de kristdemokratiske regeringsmedlemmer har ydet deres bidrag hertil.

(Bifald)

Dernæst vil jeg også gerne rette en hjertelig tak til Kommissionen, til José Manuel Barroso og til alle kommissærer. Vi har haft et intensivt og godt samarbejde, vi har haft venskabelige og hårde møder, der gang på gang har varet til langt ud på natten, men vi er nået til enighed, og jeg tror, Kommissionen og Rådet går styrket ud af dette formandskab. Jeg har nydt at samarbejde med dig rent personligt, José Manuel, og jeg har nydt at samarbejde med hele Kommissionen og alle dens medlemmer. Hjertelig tak!

Der skal også lyde en tak til Europa-Parlamentet. Det er dejligt at diskutere her i Parlamentet, at mærke den europæiske ånd og klare mangt en vanskelig opgave i medvind - også med en del idealisme, som man måske møder oftere her end andre steder. For der er én ting, der står klart: Når der ikke længere er idealisme, er der kun nationalisme, kun en fastholden af ens egne interesser. Det kommer vi ikke videre af, og derfor skal der lyde en hjertelig tak til hele Europa-Parlamentet og især dem, der altid har sørget for medvinden! Jeg kommer næsten til at savne samarbejdet, men man har jo lov til at komme på besøg senere. Hjertelig tak!

(Bifald)

José Manuel Barroso, formand for Kommissionen. - (PT) Hr. formand, fru Merkel, mine damer og herrer! Jeg har ikke noget at tilføje til det, som fru Merkel allerede har sagt om konkurrencen. Jeg vil blot understrege, at drøftelsernes resultat blev, at vi ikke skal bruge et specielt udtryk, der anvendes i

forfatningstraktaten, men det ændrer på ingen måde de konkurrenceprincipper, der er medtaget i hele EU's *acquis*, dvs. opfattelsen af, at konkurrence er et vigtigt redskab for det indre marked og et vigtigt redskab for borgernes velfærd. Dette punkt er blevet belyst, og ud fra dette synspunkt tror jeg, at vi kan være ret tilfredse med Det Europæiske Råds resultater.

Der er et punkt mere, som jeg meget kort vil komme ind på. Det Europæiske Råds resultater, som faktisk var yderst positive, betyder nu, at vi har et endnu større ansvar. Lad os lige overveje, hvor vi ville være i dag, hvis vi ikke havde haft denne succes. Inden Det Europæiske Råd henledte jeg utrætteligt opmærksomheden på vores store ansvar, hvad troværdigheden angår. Hvordan kan vi europæere fortælle verden, at vi mener det alvorligt, når vi taler om energisikkerhed og bekæmpelse af klimaændringerne, og når vi slår til lyd for øget beskæftigelse, hvis vi ikke er i stand til at løse det institutionelle spørgsmål?

Dette resultat er blevet opnået, men som det allerede er blevet sagt, har vi et mandat - hvilket er glimrende - men stadig ikke nogen traktat. Derfor må vi nu alle udvise samme ansvar, så vi under det portugisiske formandskab - og om muligt på det ekstraordinære rådsmøde i oktober - når frem til en traktat, der løser det institutionelle spørgsmål, som er så vigtigt for EU, så vi kan fortsætte med vores agenda til gavn for borgerne, fremme øget beskæftigelse og investere yderligere i innovation. Jeg vil gerne minde Dem om, at innovation bør have høj prioritet, ikke bare i teorien, men også i praksis, og det samme gælder for alle de andre målsætninger i den nye Lissabon-strategi.

Der er således et stort potentiale, når det gælder om at nå resultater, som er til gavn for Europa og de europæiske borgere. Og det er netop derfor, at vi skal give EU nogle institutioner, som gør det muligt for os at handle. Jeg er helt overbevist om, at vi i dag er bedre i stand til at nå disse målsætninger, end vi var for et stykke tid siden. Derfor vil jeg gerne endnu en gang lykønske det tyske formandskab og alle dem, der har bidraget til dette resultat.

Jeg vil gerne endnu en gang fremhæve det glimrende institutionelle samarbejde mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og jeg vil også gerne understrege, at det er første gang - fra start til slut - at en aftale er blevet indgået af 27 medlemsstater, dvs. de ældste medlemmer og de nyeste medlemmer. Forhandlingerne var undertiden vanskelige, men når alt kommer til alt, blev der indgået en aftale, og det må siges at være meget positivt.

Formanden. - Hjertelig tak, hr. formand for Kommissionen! Erfaringen viser, at alle tre institutioner altid er gået i samme retning for Europa. I morgen vil gruppeformændene være i Lissabon med henblik på at forhandle med det fremtidige formandskab om det videre forløb. Jeg takker Dem alle for Deres deltagelse.

Forhandlingen under ét er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Magda Kósáné Kovács (PSE), skriftlig. - (HU) Den politiske aftale i sidste uge om afholdelsen af en regeringskonference og om grundprincipperne i reformtraktaten er et større kompromis, men det er et kompromis, som alle kan acceptere. Reformtraktaten har fået Europa tilbage på sporet og har forhindret en mere alvorlig og varig krise på den europæiske scene.

Reformtraktaten er vigtigt, hvis EU og EU-institutionerne skal være i stand til at handle, og den er absolut nødvendig med henblik på en yderligere udvidelse. Princippet om dobbelt flertal i beslutningstagningsprocessen skaber en fornuftig balance mellem de små og de store landes interesser. Der er ingen tvivl om, at Europa-Parlamentet er vinderen i disse reformer, eftersom udvidelsen af dets lovgivningsbeføjelser giver Parlamentet samme politiske betydning som Rådet.

De, der støttede forfatningstraktaten, kan dog ikke se bort fra, at symboler er af meget stor betydning. Integrationstilhængerne ønskede ikke at skabe en europæisk superstat, men at styrke den fælles eller, om De vil, overstatslige vilje i lovgivnings- og beslutningstagningsprocessen.

De ni lande - herunder Ungarn - foregik med et godt eksempel og repræsenterede de vigtigste værdier i forfatningen, bl.a. medtagelsen af chartret om grundlæggende rettigheder og beskyttelsen af minoriteters rettigheder.

Det politiske stormvejr i Rådet har desuden lært os noget meget vigtigt, nemlig at det i de beslutninger, som et EU med 27 medlemsstater træffer, undertiden forholder sig sådan, at holdningerne hos landene i Central- og Østeuropa på grund af deres stadig ufordøjede historiske fortid kun kan integreres med

store kompromiser. Netop derfor er det på tide, at de central- og østeuropæiske medlemsstater begynder - med Europas deltagelse - at beskæftige sig med deres ulykkelige historiske fortid. Kun på denne måde kan vi sikre, at det ikke er "offerpolitikkerne", der bliver dominerende i regionen eller i enkelte lande.

Richard Corbett (PSE), skriftlig. - (EN) Pakken, som blev vedtaget af de 27 regeringer sidste weekend, reddede mange af de praktiske institutionelle reformer, som forfatningstraktaten indeholdt. Den droppede også mange nøglepunkter: Begrebet om en "forfatning", fjernelse af titlen og status som "udenrigsminister", kendsgerningen om, at den fulde tekst til chartret om grundlæggende rettigheder ikke indgår i traktaten og ikke kan håndhæves i britiske domstole, fjernelse af symbolerne (flag og hymne), fjernelse af de juridiske terminologiændringer (hvor "forordninger" og "direktiver" skulle være betegnet "love" og "rammelove"), udsættelse og ændringerne af de nye stemmevægte i Rådet og forskellige undtagelser til enkelte medlemsstater såsom Det Forenede Kongerige.

Ændringerne vil Europa-Parlamentet betragte som store ofre, men de er nødvendige for at sikre, at pakken ratificeres af alle 27 lande.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Regeringskonferencens mandat til at ændre traktaterne, der blev fastlagt på det seneste Europæiske Råd under det tyske formandskabs ledelse, bekræfter noget, som vi har kritiseret i længere tid, nemlig at de, der ikke accepterede resultaterne af folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene - hvor man forkastede indholdet af den såkaldte "europæiske forfatning" - næsten med det samme begyndte at udtænke en måde at omgå de suverænt udtrykte ønsker hos befolkningerne i disse to lande på.

Regeringskonferencens mandat taler for sig selv. Det drejer sig om at genskabe det væsentligste indhold i det traktatudkast, der allerede er blevet forkastet - så man fjerner selvmodsigelserne og navnlig dem, som man nu forsøger at undgå, fordi der blev sat spørgsmålstejn ved dem ved folkeafstemningerne - og om at forklæde det som en reformtraktat og fjerne den forfatningsmæssige karakter, så man bedre kan skjule operationen.

De, der gentager til hudløshed, at det nye traktatudkast i høj grad er et udtryk for demokrati, er faktisk de samme som dem, der endnu en gang planlægger, hvordan de kan undgå, at der afholdes bindende nationale folkeafstemninger inden ratificeringen af et nyt traktatudkast. Dette er endnu mere alvorligt, fordi det er et forsøg på at genindsætte kvalitetsløftet i det fælles føderalistiske, nyliberale og militaristiske projekt, som den forkastede "europæiske forfatning" indeholdt.

Efter vores mening er denne proces i høj grad uacceptabel.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. - (EN) Det tyske formandskab var en katastrofe. Den såkaldte reformtraktat, der betegnes som en succes, er ikke en grundsten til et socialt, demokratisk og fredeligt EU. Tværtimod er EU nu mere delt. Værst i denne henseende var truslerne fra de tyske politikere såsom PSE-formanden Martin Schulz mod Polen og Storbritannien. Desuden vil EU hurtigere blive militariseret, og der er ikke givet tilsagn om en anden politik for klimaændringer. Enhver ny EU-traktat bør underkastes en folkeafstemning i alle medlemsstater. Det er umuligt altid at tale om at lade borgerne blive mere involveret i de europæiske anliggender, når de samtidig ikke har noget at skulle have sagt om de vigtigste forhold i EU. Jeg håber, at de personer, som stemte nej til forfatningstraktaten som følge af dens neoliberal og militaristiske karakter, endelig bliver hørt. Jeg ser dog det modsatte: Vi står over for et forsøg på at få forfatningstraktatens indhold vedtaget gennem bagdøren ved at omdøbe projektet til reformtraktat og udelukke muligheden for at afholde folkeafstemninger. Hvis EU skal grundlægges på demokratiske principper, skal det forhindres.

7. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

8. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 17.25)